

2022

Auroras Sommertogt

Drømme ... Virkelighed ... Minder ...

2022

Auroras Sommertogt

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Forord

Auroras Sommertogt 2022

**Drømme er det stof virkeligheden væves af
Og vi har altid haft drømme, der stod i kø...**

Tilbage i 2005 skrev vi således i en fiktiv logbog -

'Kære Logbog

Menètréol, d. 20. juli 20XX

Det er fantastisk vi er kommet så langt på vores 'Drømmerejse' – vi har nu sejlet på Europas floder og kanaler igennem de seneste 3 måneder. Vi nyder hinandens nærvær, det intime, nære og primitive liv i 'Marka' vores Saga 27. Vi har haft rig lejlighed til at 'parler' fransk og 'gaffe' os ind på den lokale befolkning, der så venuesælt og med klædelig nysgerrighed har taget imod vore fortøjningstrosser i de små byer, vi er kommet forbi. Vi har også stor glæde af vore små foldecykler, som flittigt bliver brugt, så såre vi er fortøjet. De giver os god og herlig motion, og bringer os viden om i den skønne natur.

'Halløj Quinde min' råber skipper fra cockpittet. Jeg ligger faktisk på for-dækket og dovner, og soler mig og skriver logbog' Den der ide du fik, med at kigge på de økonomiske muligheder for at udføre vore drømme, mens tid er, og vi stadig har hinanden, den er nu ikk' så ringe endda.' Tænk, at det lykkedes for os efter vi holdt op med at arbejde, at komme på 'Drømmerejsen'!

Ja, C'est vrai ! det er vi helt enige om, og nyder sol, vejr og vind på vore mange måneders sejlads.

Hvor dejligt, at Mogens med sine 57 år stadig er i rigtig fin form og altid igangsætter af eventyr.

... der er så meget vi gerne vil se, smage, føle, opleve, udforske....'

Slut på det fiktive..

Denne fiktive ønskerejse logbog satte skub i mange efterfølgende virkelige, og oplevelsesrige eventyr både til lands og til vand.

Mogens er nu 75 år og jeg er 73 år.

Marka er blevet til Aurora - en Storebro Royal Cruiser 395.

Auroras sommertogt 2022 er vores livsbekræftende, livsnydende, virkelige rejse ind i forår og sommer. Vi har glædet os over hver eneste dag.

Sommertogtet er nu overgået til **Minder**, som vi luner os ved og næres af.

Kerteminde, oktober 2022

Rita & Mogens - Livsnyderne

1000 km's seiltur med 10 km/t

Auroras Sommertogt
d. 21. april - d. 8. august 2022

Auroras tre måneders forårs- og sommertogt...

Drømme bliver virkelige
og virkeligheden bliver til minder...

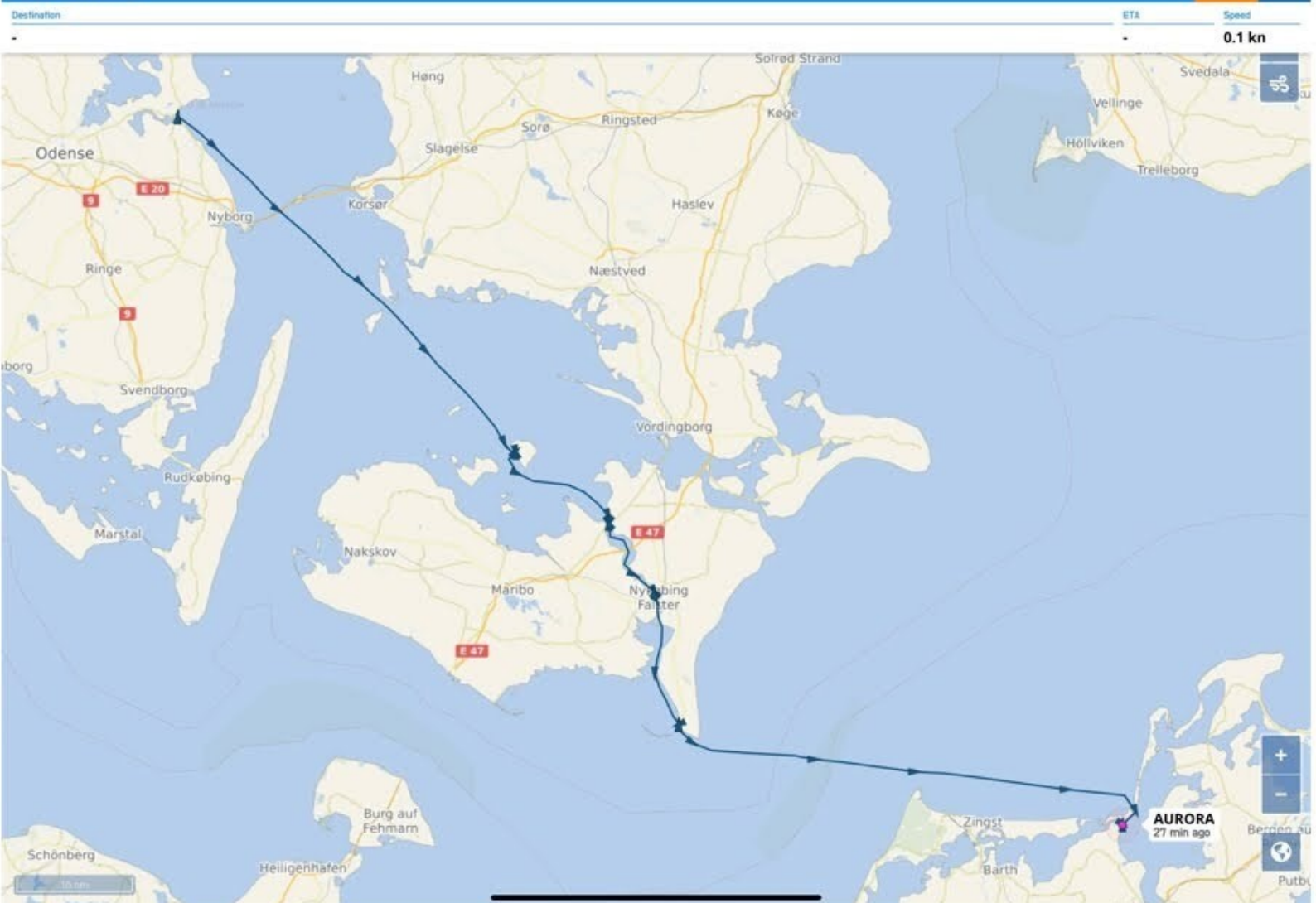

20.41 tir. 26. apr. 83%

 AURORA
Pleasure craft

Afgang Kerteminde torsdag d. 21. april 2022

Afgang Kerteminde torsdag d. 21. april 2022

Solskin, let vind, smukt blankt vand på 5 timers sejltur til *Femø*. For en stund er vi eneste turistbåd i havnen. Vi får selskab af en båd fra *Guldborg*, også pensionister. Det gav anledning til hyggelig snak om stort og småt, drømme om sejleroplevelser og gode tips til os om gennemsejling af *Guldborgsund*.

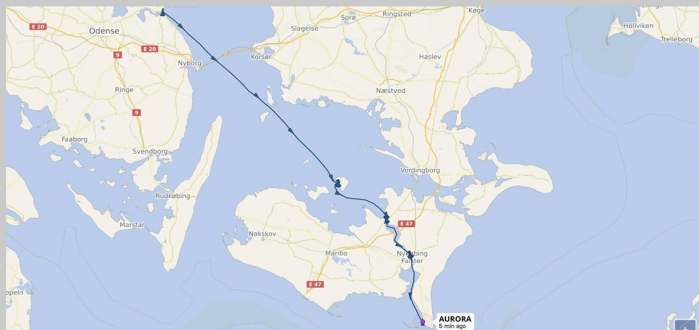
Dagen slutter med en smuk solnedgangs aften, garneret med blishønens iørefaldende søde pift.

Femø - sprudlende af forår

Grønne marker, sart gule sennepsmarker, blå himmel, kridhvide skyer, lærker, der kvadder og elegant stiger til vejrs. Så fine postkort agtige synsindtryk på hele vores 5 km travetur rundt på øen. En fryd for øjne og øren, og godt med lidt motion inden næste sejltur til *Guldborg*.

I *Femø Kirke* spottede vi gamle kalkmalerier af en flok nøgne kvinder, der hyggesnakkede og badede...måske en lille forløber for *Femølejren*?

3. dag lørdag 23.4.22

Guldborg - en forstad til Sahara-ørkenen

Brovagten til *Guldborgsund* broen blev kaldt på VHF radioen og servicerede os ved at straks at åbne, da vi ankom til broen. *"Værsgo Aurora, der er fri passage"*. øh det så nu noget trangt ud, så jeg dukkede mig lige lidt, for at være hjælpsom!

Fortøjet fint langskibs med solen ind på agterdækket, gjorde vi klar med oprullede kalecher til solskins eftermiddag på agterdækket, med bare arme, bare tæer og kølig hvidvin i glassene.

Men hvad sker der lige her i forstaden til Sahara? Sandstorm, fint hvidt sand suser rundt med den tiltagende vind, overalt udvendig på Aurora, og ind i alle revner og sprækker på agterdækket, og det værste, også ned i vore hvidvinsglas! Jeg tørrede af, det fortsatte, jeg tørrede af, og det fortsatte, og fortsatte.... Og når man nu ved, hvor *allergisk* jeg er overfor sand! Pyh, der blev varmt inde under kalechen.

Skovområdet lige overfor *Guldborgland Både-*laug** (lille hyggelig havn) gav anledning til en 5 km smuk vandretur. Forårsskoven med grønt bunddække og tusindvis af hvide anemone hoveder, ny udsprungne bøgetræer, og et kig til den blå himmel, ja det er så dansk og dejligt. Vi nød det.

PS! Ifølge lokal forklaring skyldes *Guldstøvet* et enorm højvande for en tid tilbage, som efterlod masser af fint, fint sand på hele havneområdet. Det har de lokale og så altså også gæstesejlere stor glæde af!

Nykøbing Falster - midt i Guldborgsund

Et smukt farvand, der besejles med dyb koncentration og co-skipperes markering på papir søkortet for hver eneste kost, rød, grøn, nord, syd, øst, vest som blev passeret. I passende tid til solskins nydelse på agterdækket (trods lidt blæst) fortøjede vi i *Nykøbing Falster*.

Det var dog ikke uden lidt kvaler vi fik fortøjet... et tov rundt om en gammel træ pullert på broen satte sig fast, ikke mindre end to steder, da jeg ville trække det tilbage og vi ville ændre på beliggenheden. Vinden tog os, tovet strammede til. Så måtte co-skipper springe ind og og løse udfordringen, mens skipper holdt Aurora stand-by!

PS ! Inden nydelsen, måtte co-skipper grundet *'sandallergi'* lige sørge for grundig afvaskning af stole, bord, dæk mv.... Men så var alt næsten også godt, altså lige til kalechen blev rullet op og *'nedkastede sit forråd af gårsdagens arkiverede sand'*. Gad vide hvor længe vi skal hygge os med *Guldstøvet*?

En blæsende overliggerdag i Nykøbing Falster.

Efter en travetur rundt i en fuldstændig mennesketom og søndags stille by blev vi beriget med to dejlige naturoplevelser.

En flot svanemor lå på rede med 4-6 æg, og vi opdagede hende kun fordi hun hvæsede advarede Nino. Længere henne på havnen opdagede Nino en edderfugl på rede i en urtepotte foret med de dejligste dun. Fik lyst at synge *'en rede så lun af de dejligste dun'*. Hun lå på 10-12 æg og veg ikke længe fra urtepotten!

Smalle passager

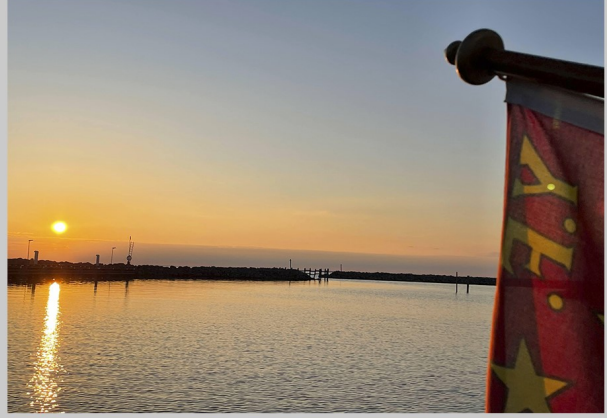
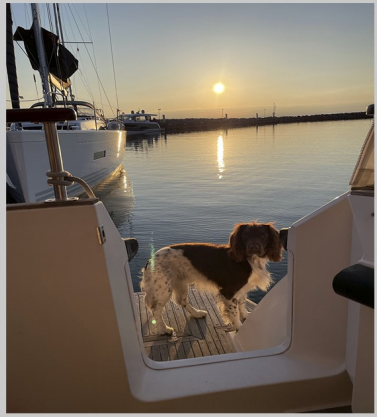
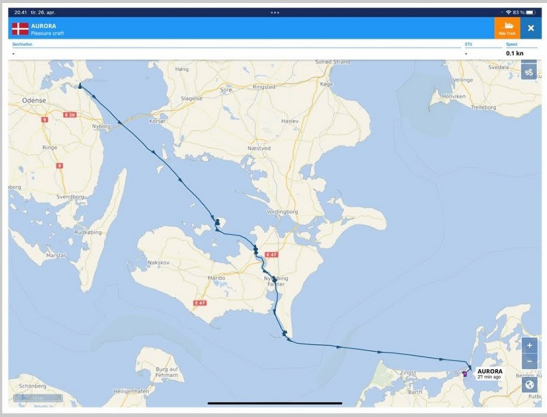
Brovagten blev kaldt på kanal 16 (12), Frederik d. IX's bro blev lukket op Aurora gled fint igennem og påbegyndte den sidste del af turen gennem *Guldborgsund*.

Røde koste, grønne koste, østbøjer, vestbøjer, sten tæt på sejlrenden. En smuk og koncentreret solskinstur til *Gedser Havn*. Jeg mindes min læremester fra Kerteminde Sejlklub Henning Wind.. *sæt nu en streg, når du passerer bøjen..ikke før. Ved du ikke hvor du er, så er det bare tilbage og starte forfra!* Tak Henning for din gode læring.

I *Gedser Havn* skulle der tankes... gisp, vi fik hjertebanken! 1 liter Diesel kostede kr. 17,58!.....Så nu har vi fine forhåbentlig lækre dieselråber i tanken.

En rigtig smuk travetur langs *Gedsers kyst* til *Danmarks næsten sydligste punkt* fik pulsen ned og sjælen fik ro.

Hen over Østersøen fra Gedser til Hafen von Barhöft i Tyskland

Afgang fra *Gedser* i det skønneste solskinsvejr, næsten ingen vind og nærmest blankt vand.

Langs øen *Hiddensee* og i vandet vest for *Rügen* var agtpågivenhed særlig påkrævet. Vi sejlede i et farvand med en smal sejlrønde, og uden for denne, lå der flere tørre sandbanker! Altid spændende og lærerigt at skulle være 'i gang' 100%.

Hafen von Barhöft er en lille hyggelig havn, der mest præges af mange mindre motorbåde, der dagligt sejler ud for at prøve fiskelykken. En stor, kæmpe stor katamaran, der fungerer som servicebåd for de mange nærliggende vindmølleparker, har også hjemme her i havnen.

Vi lufter cyklerne på en tur rundt i de små nærliggende nydelige landsbyer, med pæne huse og veltrimmede forhaver, og får travet et par ture langs *Boddensee*. Her er mulighed for mange traveture, ad afmærkede stier.

På 7. dagen har vi arbejdsdag!

Mogens arbejder intenst med sine tanker, fotos og oplægning af resultatet i vores gruppe *Livsnyderne* på Facebook.

Jeg håndvasker 'guldstøv' af med klude og støvsuger hundehår op.

Vigtige jobs vi begge her har!

Altefährl - Rügen

Det er blot omkring 8 sømil vi skal sejle til *Altefährl* på *Rügen*. Trods næsten blankt vand, blev det alligevel en smule anstrengende at sejle i den smalle velafmærkede sejlrønde i *Stralsund*. En tågedis/havgus slørede udsynet, men solen brød endelig igennem, da vi fint lå fortøjet med agter til broen, og det med den mest storslåede udsigt til *Stralsund* med de mange spir og tårne på den anden side af vandet.

Vi har allerede mødt mange venlige og hjælpsomme mennesker på vores tur, og havnemesteren i *Altefährl* var ingen undtagelse. Da vi udtrykte ønske om at leje en bil, så vi kunne køre rundt på *Rügen*, tilbød han at tage Mogens med til *Stralsund*, når han fik fri. Ydermere ringede han til udlejningsfirmaet, så der stod en bil klar til Mogens ved ankomst.

Det betød at vi fik set en hel del af *Rügen*.

Rügen er Tysklands største ø og ligger i Østersøen ud for Stralsund. Øens længde er 52 km og bredden er 41 km. Højeste punkt er 161 m. Der bor ca. 63.000 mennesker på Rügen.

Vi er heldige, det er forår, det betød gule sennepsmarker, så langt øjet rækker, ofte ud mod det blå hav. Mageløst smukt. Dertil kom alle de grønne træer, ofte var det smukke alleer vi kørte igennem.

Putbus er Rügens hvide by. Her er plantet roser foran alle de statelige flotte hvide palæer, der omkranser byens cirkelrunde haveanlæg. Byen er anlagt af fyrst Wilhelm Malte i 1810. Bestemt en smuk oplevelse.

Men, men, men, et helt betagende magisk syn mødte os, da vi kom til Ostseebad Sellin og travede gennem den smukke by med store hvide kurpalæer og endte ved Seebrücke! Et fuldstændigt eventyragtigt solnedgangs lys lå over 'Den hvide dame' som bygningerne kaldes.

Seebrücke fører 394 meter ud i det åbne hav. Den er oprindeligt bygget som landgangsbro for østersø dampere i 1906. Og siden da har den oplevet at blive svært beskadiget af ismasser, revet i stykker af storme, og forsømt på det groveste.

I 1998 blev den renoveret tilbage til sin tidligere stil, og er nu en fryd for øjet.

Vi 'gik ud i havet' og nød en velsmagende is dessert i solen.

Bergen er Rügens største by og en slags 'øhovedstad'.

Her fandt vi Ernst-Moritz-Arndt tårnet / Rugard tårnet som er Bergens vartegn. Det ligger på byens højeste punkt og hæver sig 90 meter over havets overflade. Selve tårnet er 27 meter højt. Det er bygget i 1869-1876 som mindesmærke for digteren Ernst Moritz Arndt.

Det er fint renoveret og efter 80 trin op af en smal spindeltrappe (pulsens kom op) blev vi beriget med et smukt syn udover Rügen 360 gr rundt.

KdF - Kraft durch Freude - 'Styrke gennem glæde'

Et grumt mindesmærke, bygget i Prora af Hitler fra 1936-1939. Det er et anlæg/et havbad 4,5 km langt, hvor der var plads til 20.000 personer, der skulle indkvarteres på 10.000 værelser. Ikke megen plads til privatliv, hvert værelse var nemlig kun 2,5 x 5 meter. Til gengæld var der en fest/spisesal, der kunne rumme alle 20.000 på én gang!

Det var, som jeg forstår det, Hitlers/nazisternes tanke, at de tyske arbejdere skulle begejstres for deres krigs- og racepolitik. Folket skulle styrkes til den kommende krig. Der blev brugt tvangsarbejdere og krigsfanger i byggearbejdet. (Ikke meget glæde over det!)

Nazisternes loyale parti arbejdere kunne gøre sig fortjent til et ophold på dette kaserne lignende feriested.

Det er tankevækkende, at en af *Proras* udstillinger kaldes '*Macht Urlaub*', som kan betyde to ting. '*At holde ferie eller magt ferie*'.

Havbadet blev aldrig taget i brug og står nu mestendels som et uhyggeligt, forfaldent og umådeligt trist mindesmærke. Dog er også nogle af bygningerne renoveret og blevet til ferielejligheder.

Det var forstemmende at gå rundt i området.

Mere opløftet blev vi på havnen i *Sassnitz*. Her var liv og glade dage, isboder, caféer, restauranter, fiskekuttere, salg af frisk/røget fisk, og lige et par turistbutikker. Et skønt levende havneområde og en smuk strandpromenade.

Vi fornøjede os med frokost midt i havnelivet og blev varmet godt op af april solskin.

Rügen er også høje hvide kridt klinter, som vi kender fra *Stevns* og *Møns* klinter, så dem lod vi være til de andre turister.

Stralsund

Vores lejebil skulle afleveres i *Stralsund*, så tidlig morgentur dertil, aflevere bil, dernæst trave flere timer rundt i *Altstadt* i vidunderligt solskinsvejr, og beundre de høje, ofte 5-etagers, flotte gamle bygninger og ind i flere kirker. Nogle mere velholdte end andre. Nu skulle vi opleve, hvad der gemte sig under de mange spir, som vi kunne se fra *Altefährr*.

St. Marienkirche fra 1298, er svimlende høj. Nakken må lægges godt tilbage for at øjet kan nå op i tårnets fulde 104 meters højde. Udefra imponerende høj og det samme indeni. Høje slanke gotiske vinduer, og ovenover buer med fantastiske kalkmalerier. Og kirkens orgel... ja det er lige så imponerende. Stort, kæmpestort. Hoved orglet er fra 1659. Det orgel gad jeg godt høre for fuld udblæsning!

Og så var der *St. Nikolaikirche*, som vi ikke kunne komme ind og og endelig var der også *St. Jakobikirche*, som i den grad var præget af forfald efter at have været i DDR varetægt. Der var en indsamling i gang som støtte til renoveringen.

Efter megen traven rundt i den fine gamle bydel, med mange gågader og butikker, ja, da indbød solen til udendørs frokost på *Alter Markt*. Her nød vi sceneriet i et par timer inden vi tog færgen 'hjem' til *Altefährl*, hvor Aurora så fint ventede på os.

Vi havde været i en kæledyrs forretning, for vi var blevet orienteret om, at tog vi vores hund med i tog, bus, eller på færge, ja, så skulle Nino have mundkurv på!

Der var dog ikke en eneste, der forlangte dette på færgen, så Nino slap. Og det var han glad for, for vi have øvet det der med mundkurv, og det kunne 'vi' ikke li'!

Drikkevand på broerne

Vores vandtank var blevet fyldt op med godt Gedser vand...men nu var det tiden at tanke vand igen. Det skulle angivelig være muligt at tanke drikkevand i begge de to havne, vi nu har været i. Men begge steder fandt vi skiltet - *Nicht Trinkwasser*' ved alle vandslangerne!

Altså egentlig drikker vi heller ikke vandet. Vi bruger det f.eks. til kaffe, koge kartofler, opvask, tage brusebad, børste tænder og den slags. Jeg køber mig til drikkevand i store flasker.

Vi spurgte havnemesteren i *Altefährl* om vandet kunne bruges til ovennævnte? Det var de ikke glade for at svare bekræftende på. Den ene person oplyste, at vandet var til at gøre båden ren med, eller som ballast på båden!

En tysk medsejler brugte vandet fra slangerne, præcis som vi var vant til. Dog mente han, det var tvivlsomt om man kunne børste tænder i det!

Således på eget ansvar har vi nu fyldt vandtanken med '*Nicht Trinkwasser*' wasser! Og har dryppet lidt desinfektionsmiddel i, så nu går det nok også at børste tænder i det tyske vand

Kröslin & Kamp

På 11. dagen søndag d. 1. maj 2022 sejler vi videre efter tre dejlige døgn i *Altefähr*. Vi anbefaler gerne denne hyggelige havn med små caféer, og havneliv med masser af små lystfiskerbåde. Og med dejlig aftensol og smukt udsyn til *Stralsund*.

Altefähr - Kröslin

Først skal der tankes Diesel i *Stralsund*. Og dernæst under to broer. Helt uproblematisk glider vi under den imponerende *Rügenbrücke*, der har en frihøjde på 42 m, og dernæst under *Zielgraben Brücke*, der er en gammel klappbro, der forbinder *Stralsund* og øen *Dänholm*.

Det var det spændende øjeblik, for frihøjden på denne bro er angivet til 6 meter og vi er med alle antenner, ca. 5,80 m! Jeg stod vagt i stævnen, og holdt øje... det gik rigtig fint, der var, om ikke rigeligt plads, så i hvert fald så god plads, at selv jeg var helt tryk ved manøvren.

Vi sejler i *Strelasund*, og videre ud i *Greifswalder Bodden*, i et væsentlig større og mere åbent farvand. Her er ikke længere max 5 knob.

Der er nærmest ingen vind, og så er det lidt overskyet i dag. Vi stiler mod *Peenemünde* på øen *Usedom*. Der er mange koste at holde øje med og styr på, og trods vores agtpågivenhed, ja, så ser vi ikke indsejlingen til *Peenemünde*.

Det opdager vi først, da vi lægger til i *Kröslin*, en kæmpe havn, lidt sydligere end *Peenemünde*. Vi stiler ellers primært efter små havne, små byer, små samfund.

Havnemesteren har fri (det er søndag) og havnekontoret er lukket. Vi skal downloade en særlig app for at betale havnepenge. (Det tager tid at finde ud af alle disse nye systemer til indcheckning i havnene.)

Det lykkes at betale, og så er det nærmest det! Vi får ingen kvittering på mail, eller anden tilbagemelding, kan kun se på vores visa kort at pengene er trukket, det står refereret til som en *'bilparkering'*!

Det er søndag, alt er i dvale og det koster € 32,50 for et døgn, i *Altefähr* kostede det € 22,- for et døgn. Og hyggen var gratis.

Positivt er dog alle anlægs broerne. Det er flydebroer med båse indrettet til 2 max 3 både. Stort set alle båse er ligeledes *'foret'* med støddabsberende dimser hist og pist, så lidt nærkontakt med sidebroen betyder intet. Det var nemt at lægge til her. At vores bro så er 380 m lang betyder bare, vi skulle have sejlet længere ind, inden vi valgte plads!

Her er plads til 500 både og ved ankomst er det tydeligt markeret, hvilken størrelse både, der skal ligge på hvilke broer!

Her er faktisk også en stor velassorteret marine forretning med *'alt hvad hjertet begærer'*, og på havnen ses kæmpekraner til søsætning og mange haller til opbevaring af både.

Dagens kamp! (e)!

Højde fra badebro til toplanterne måles til 4,40 m, dertil lægges 30 cm fra badebro ned til vandet = 4,70 m når begge antenner er lagt ned.

Godt så - det betyder vi kan gå under Klappbrücken ved byen *Wolgast*, der er angivet til at have en gennemsejlingshøjde på 5,2 m. V sejler i smalle afmærkede løb hele vejen til *Wolgast*, og efter broen sejler vi ind i *Peenestrom*.

Efter få sømil, bliver sejltredden noget smallere, og i *Negenmark-Rinne* er der et ekstremt smalt stykke med dybdeangivelser på 0,7 og 0,9 m på hver side. Sååå vi er naturligvis ekstra påpasselige, og sejler langsomt.

Men ud for byen *Ziemitz* går det alligevel galt, mellem grøn kost 57- rød kost 68 og grøn kost 59 - rød kost 70! Vanddybden falder drastisk pludselig til 0,5 m, og bump, så går vi på grund...det føles heldigvis som en sandbanke. Så vi vrider og drejer os fri og sejler lidt tilbage. Men hvad er nu det for en lyd? Er noget gået i bagbords skrue?

Ja, ja, vi må jo videre. *Vi skal jo igennem, som Mogens siger* ... for én motor. Er det bedst at holde til styrbord eller til bagbord? Der er helt stille i cockpittet. Med yderste forsigtighed lister Mogens Aurora gennem renden.

Nu kigger vi efter en lidt større havn, hvor vi evt. kan få Aurora hejset op, så vi kan se hvad der forårsager lyden.

Nok en Klappbrücke... *Zecheriner Brücke*, gennemsejlingshøjde 5 m. OK, så den må vi vist ha' lukket op. Så hører vi brovagtens svar til båden foran os: *Der er 50 cm under daglig vande, så I kan godt gå under!* Nå, så må vi også prøve det.... Og det gik, med ca. 25 cm i overskud.

Vi lister os videre, Mogens prøver til med bagbords motor, og pludselig er lyden væk igen! Heldige os. Det der måtte have siddet i skruen er væk!

Solen skinner og vi finder en lille havn. Vi tøffer stille ind i havnen, sejler agter ind i båsen og opdager, at vi pisker vand og sand rundt, gult, brunt og sort ! Og efter fortøjning, så kan vi mærke, at vi står på bunden, trods vandstand i havnen angivet til 2,5 m.

Og således udfordret af dagens kampe er det bare lige til at more sig højlydt over, at den lille havn vi er landet i, såmænd hedder *Kamp!*

Og en kamp er det også at kravle op på land!

Vi har udsigt til resterne af en gammel jernbanebro, der i 1945 blev sprængt i luften af nazisterne. Endnu et grumt mindesmærke fra 2. Verdenskrig, og en påmindelse om, hvordan der nu ser ud i *Ukraine* flere steder.

Ueckermünde med Walter Spillemand

Vi forlader lille hyggelige *Kamp*, hvor overnatning betales med 1 € pr meter + 3 € for strøm og dertil 50 cent for hvert toiletbesøg. Vi stikker 1,10 meter og det var max for havnen. Der går en lille færge fra *Kamp* til *Karnin* på øen *Usedom*, ligesom den også sejler på rundture på *Stettiner Haff*.

På *Kamp* havnemesters anbefaling smutter vi ind i kanalen til *Ueckermünde*. Spændende hvad der gemmer sig bag den smalle indsejling.

Til begge sider er der tækkerør så langt øjet rækker, her er fred og ro og fuglefløjt, og flere hejrer følger os på vej. Vi sejler 'hjemmevant' forbi de mange havneområder, der byder sig til.

Vi skal nemlig blive ved med at sejle, helt ind til klapbroen midt i *Ueckermünde*. Tak for det gode tip flinke *Hafenmeister* i *Kamp*!

Her fortøjer vi ved bolværket lige midt i byen. Det er en fin og hyggelig oplevelse. Ligesom en travetur rundt i byen er værd at gøre.

Det koster 18,40 € incl. kurtax og strøm.

På havnekajen ved siden af vores båd, står en bronze støbning af *Walter spillemand*, en af byens originaler.

Det er store tøj vaskedag i dag, efter 12 dages sejlads er vasketøjsposen fyldt. Heldigt med nem adgang til vaskemaskine og tørretumbler, der hver især koster 1 €.

På vej ned i båden efter tøjvask, standser en ældre dame op og fortæller spontant, at *Walter spillemand*, spillede til hendes bryllup tilbage 1950'erne. Og så fulgte hele hendes livshistorie. Nu var hendes mand for længst død, og hun er vendt tilbage her til sin hjemby, hvor hun bor på plejehjem. Det var et fint og rørende møde.

Grænsen krydses

Fra *Ueckermünde* krydser vi henover *Stettiner Haff* i sol og en let brise. Vi sidder 'på toppen' og får friske kinder.

Og som det sig hør og bør, så må det tyske gæsteflag ned og det polske hejses, da vi krydser den usynlige vandgrænse.

Kikkerten blev flittigt brugt, for der var rigtig mange fiskenet sat op på rigtig mange pæle langt, langt ude, ofte i store klynger.

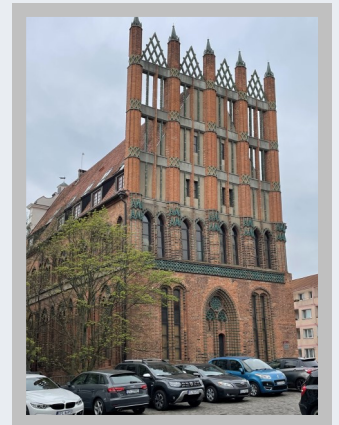
Vi finder den lange indsejling til *Stettin* og følger de mange, mange grønne og røde sø afmærkninger. Der bliver flere og flere efterhånden som vi kommer længere ind og sejler nu i *Oder*.

På et tip fra andre kanal sejlere, finder vi den lille havn *Goclaw* ud for sømærke 70. Den ligger lidt uden for centrum.

Goclaw er en lille ydmyg havn, der ikke gør noget væsen af sig. Men det vigtigste er de flinke mennesker, incl. havnemesteren, der råber ud til os, at vi bare kan lægge os ved mastekranen. Straks står de klar til at tage imod tovværk. Vi cirkulerer nemlig fortvivlede rundt for at finde en plads. 'Velkommen til *Goclaw*, sporvogn 6 går direkte til centrum og derovre kan I købe lidt varer, og med strøm og toilet adgang koster det ca 19 € pr. døgn.

Og det med betaling, det ordner vi bare på et senere tidspunkt!'

Med sporvogn og på gåben

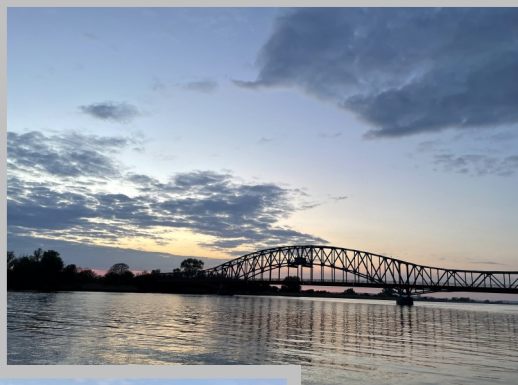
Stettin er en havneby i den nordvestlige del af *Polen* med ca. 400.000 indbyggere. *Stettin* ligger ved *Oders* udmundning og føles som en storby, med masser af trafik, masser af travle mennesker, sporvogne og busser overalt.

For 4 Zloty for en enkeltbillet, skrumlede og skramlede vi os (ren nostalgi) helt ind til centrum med sporvogn 6. Alle 3! Helt uproblematisk ind midt i *Stettins* gamle bydel.

I det flotte gamle slot, der engang tilhørte den pommerske hertug fandt vi turistinformation og fik her et nyttigt bykort. Vi blev simpelthen guidet til at følge de røde streger på fliserne, der markerede en 'gå selv tur' rundt i byen forbi de vigtigste seværdigheder i *Stettin*. Det blev til en 7 km tur rundt forbi smukke, gamle, forfaldne og ny-renoverede bygninger.

I *Jakobi* domkirken var der gudstjeneste, og jeg listede forsigtigt ind og var til stede en stund. Der var et imponerende mosaik vindue bag alteret og musikken var dejlig. Det var bevægende at se, at det ukrainske flag var hejst inde i kirken. Ligeledes var det bevægende at se et kæmpe banner med teksten *Støt Ukraine* (frit oversat) midt på en af byens store pladser.

Waly Chrobrego Promenaden = Hakenterrasse ved *Oders* bred, er en promenade bygget 19 m over floden og er 500 m lang. Der var et enestående udsyn til floden, og vi tænkte på vores videre sejl tur ad en af *Oders* forgreninger. Hvilken mon vi skal vælge? Der skal lægges en plan, der tager højde for broer undervejs. Kan vi gå under? Kan broer åbnes?

Hyggeligt planlægningsarbejde

Oders forskellige vandveje nærstuderer. Det er næsten som at skulle finde vej i en labyrint. Kort nr. x og dernæst kort nummer xy osv. Jeg er lige ved at miste overblikket!

Vi valgte *Oder grenen Przekop Mielenki = Möllner Fahrt*, og valget blev truffet, da det var ruten, hvor færrest broer skulle lukkes op for os.

Igenom *Stettin* sejler vi forbi det ene skibsværft efter det andet, med kraner, kraner, kraner i massevis. Et enormt industriområde.

Vi tanker diesel og vand i i *Dabska Struga = Altdammer Strom*. Der ligger flere marinaer herinde. Ved Marina nr. 2 er det nemt at lægge til ved diesel tanken, og vi mødes af en meget venlig og imødekommende tankpasser, der også leverer gratis ferskvand til tanken.

Så er vi klar til videre færd på *Øst Oder = Odra Wschodnia*, hvor vi glider under flere broer, nogle må vi lægge antennerne ned for at gå under og en enkelt, *Eisenbahnbrücke Podejuch* må kaldes, så broen kan åbnes. Ventetid ca. 30 minutter.

Ved km 718 ligger *Gryfino Kai* langs med *Oder*, og med fortøjning på flydebroer fristede stedet til frokost og overnatning. Solen skinner og livet nydes på 'toppen'. Og det skal nok blive en festlig aften... der er byfest med rutchebaner og radiobiler og hvad der ellers hører til, lige på kajkanten.

Det blev til to dejlige dage ved *Gryfino Kai*, vi trængte til sejlerpause... rengøring og ingenting at lave, og så var det gratis at ligge her, incl. strøm. Ren luksus. Vi fik set byen, og diverse supermarkeder og en enkelt genbrugsbutik. Vi havde nogle Zloty, der skulle brændes af! To kjoler fra genbrugsbutikken blev solgt efter vægt, og det beløb sig til 23 Zloty = ca. 23,50 kr. Det gik an.

Stille smuk aften - gøgen kukker, og i skumringen kvækker frøerne.

Oder er meget bred, stille og helt blank.

Et imponerende syn - En skubber med 2x2 pramme foran sig fyldt med grus sejler forbi, og styrer uproblematisk sine mange tons under broen ved *Gryfino*... ok, han tog altså farten lidt af!

Oder - Oder-Havel-Kanal - Finkow Kanalen

8. maj, Oldefars 96 års fødselsdag. Vi FaceTimer... alt OK. Han fejres af bofællesskabet og familie.

Vi sejler på smukke *Oder*, kun en smule belastet af modstrøm på ca. 0,5 knob. Efter polske *Widerchowa* forenes øst og vest *Oder*. Der er tyske grænsepæle på vores styrbordsside inde på bredden.

Solen glitrer i de nærmest ikke eksisterende bølger.

Ved sømærke km 697 forlader vi *Oder* og sejler ind på *Schwedter Queerfahrt* mod *Hohensaater-Friedrichtaler-Wasserstrasse*. Gæsteflaget skiftes igen til det tyske. Vi takker for hyggelige dage i *Polen*.

Det er fantastisk vejr. Solen skinner. Vandet er blankt, der er natur på begge sider, fuglefløjt, hejrer og en lille tapas frokost på 'toppen'.

I *Hohensaaten* møder vi den første sluse. Vi skal klatre lidt op på et stativ, trykke på en knap, og får kontakt med slusevagten, som straks herefter sluser os igennem. Kun os. Slusen har ellers en længde på 170 m, så vi følte os små og ubetydelige i den store sluse.

Efter 7 timers solrig, naturrig sejlads ender vi i *Oderberger* ved en lille havn.

Og hvilken dejlig oplevelse. Vi bliver guidet og hjulpet af havnemesteren, som også viste sig at være restaurantens kok. Ikke blot serverede han velsmagende aftensmad til Mogens og jeg, han kom også med et lækkert gnaskeben til Nino. Vi nød det alle tre.

Vi anbefaler gerne *Oderberger* havnen, ikke byhavnen, men den lille, der ligger lige før km 87, når man kommer fra øst.

Og på havnemesterens anbefaling vil vi forsøge os med en tur igennem *Finkow Kanalen*, Tysklands ældste og måske smukkeste kanal, siges det.

Vi maser med at få vores højde ned. Mogens knokler med Targa bøjlen, der ved hjælp af stærke spændstropper, langsomt fires ned, og sættes til hvile på et fenderbræt, hvorefter det hele holdes sammen med spændstropper.

Med en højde på 3,60 m kan vi ifølge havnemesteren og hans telefon kontakter, lige akkurat gå igennem!

Vi når ned på 3,62 m og satser og glæder os. Vi kan jo bare vende om.

Højden blev ikke vores Akilleshæl, det gjorde dybden. Vi stikker 1,10 m og da ekkoloddet ved indsejling i *Finkow Kanalen* straks svingede mellem 1,00 og 1,10, så kapitulerede vi og tog videre på *Oder-Havel-Kanal*.

I badekarret

I stedet for den gamle kanal fik vi så en tur i 'badekarret'. I det 60 m høje skibshæve værk ved Niederfinow fra 1927. Wauw!

I løbet af 5 minutter blev vi hævet 36 meter i et 'badekar'. Fuldstændig forrygende surrealistisk! Det var godt nok nemt!

Resten af dagen en lidt triviell sejlads på Oder-Havel-Kanal, som nemmest kan sammenlignes med en transportvej for store 'skubbere med pramme, endda med flere foran sig'.

Da Berlin efter 2. Verdenskrig blev delt, blev også forbindelsen mellem Untere-Havel-Wasserstrasse og Havel-Oder-Wasserstrasse delt. Der opstod tiltagende uenigheder mellem øst- og vest blokken. Derfor planlagde den daværende DDR regering en omvej vest om Berlin. Havelkanalen stod færdig i 1952 efter blot 13 måneders arbejde.

Havelkanalen har en længde på 34,6 km. Nu er man så i gang, ikke med vejarbejde, men med kanaludbygning langs begge bredder, sååå langsom sejlads.

Men solen skinnede og vi slog lejr i havnen ved km 55 ved byen Marienwerder. Her fik vi også straks hjælp til fortøjning, og blev budt velkommen. Tænk, vi var nødt til at kravle i skygge for solen!

Berlin til venstre - Malzer Kanal til højre

Vi skal først være i Berlin d. 27. maj, hvor vi får besøg af Martin, Sara, Aya og Karl. Så vi valgte Malzer kanalen med forbindelse til det skønne søområde omkring Müritz. Og siden Vosskanalen.

Første opgave, den automatiske selvbetjenings sluse Liebenwalde, hvor vi skal hæves op 2 m. Vi fik god hjælp af skipper på tyske Frieda, som var stedkendt i området.

Han fortalte begejstret om området, og at vi 'sagtens' kunne komme under broerne til søen Müritz!

Ok, altså sagtens, som i sagtens Men intet under at han holdt øje med os, da vi gled under den bro, han senere råbte til os, var den laveste på hele turen! DEN var LAV! Vi sad på flybridgen og dukkede os lige lidt bare for en ordens skyld!

Efter 3 selvbetjenings sluser, den ene endda med en selvbetjent sluse bro, så ankom vi på Friedas anbefaling i rolige Linssen Yacht Marina i en lille indsø nord for byen Zehdenick.

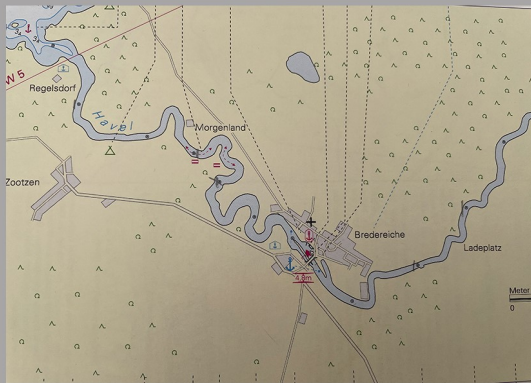
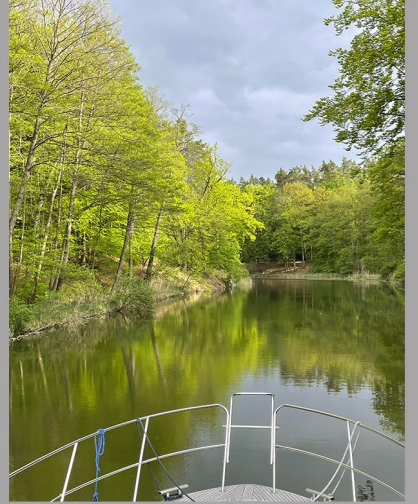
Og solen skinnede lige til den 20. dag var til ende og næsten til den lyse morgen, men også kun næsten, for om natten kom den blide regn.

Og så blev noget af *guldstøvet* endelig vasket af kalechen!

Vi har dage med fredfyldt smuk, stille kanalsejlads med fine udsigter til begge sider. Fuglefløjt, kastanjetræer med lys, hvide, lilla syrener, bøgetræer, birketræer, egetræer, grønne træer overalt og nogle steder skønt beliggende huse helt ned til bredden.

Vi sejler ind i foråret... og pollen sæsonen. Ikke mere guldstøv til os, nu pollen støv! = Det nye guldstøv!

Bredereiche ligger lige efter slusen, der hæver os 2,5 m op. Det er en lille smuk vig, hvor der netop er plads til et par gæstebåde. Solen skinner (brænder) og en badebro inviterer til et dejligt svælende, 19,3 gr. dyp.

Fem voksne, to hunde ... det kan godt gå!

Der blev gjort rent i alle Auroras kroge, der blev lagt madplaner, der blev handlet ind. Vi glæder os til besøg.

Der er den smukkeste snoede kanaltur fra *Bredereiche* til *Stolpsee*, og videre til *Schwedtsee*. Her ligger byen *Fürstenberg*, og her har vi sat Lone, Sven Ole, Astrid og Benti stævne. På 23. dagen, den 13. maj ankommer de med godt humør, inspirerende samvær og sejler med nogle dage.

Planen var at sejle videre til *Müritz*, og Astrid er prøveskipper med Mogens ved siden, og sejler os ind i *Schleuse Fürstenberg*, hvor vi hæves 1,5 meter og videre ind i *Röblinsee* og her sker det!

Altså ikke for os, vi fulgte søens afmærkninger, men det gjorde en stor lejet kanalbåd ikke, og med rigtig god fart tog han den forkerte vej rundt om en grøn kost, og vupti, så sad han der, rigtig godt fast! (Mogens nåede lige at sige, at han måtte da være lokalkendt...)

Vi kunne ikke rigtigt hjælpe, for der var rigtig lavt. Så vi fortsatte ind i *Steinhavel* kanalen.... Hov.. slusen *Steinhavelmühle* var under ombygning og lukket! Så vi har *Müritz* søen til gode til en anden gang.

Kanalbåden sad stadig på grunden, men fik nu hjælp af en båd fra udlejningsbureauet. De fik alle mand over på hjælpebåden, og lod tilsyneladende den grundstødte stå og afvente yderligere hjælp.

Skønt med liv på Aurora og masser af hjælp til sejlad og slusning. Astrid var skipper hele den første eftermiddag. Godt gået Astrid. Vi nød det. Aurora kan lige akkurat, når vejret er godt, med god vilje huse 5 voksne og to hunde.

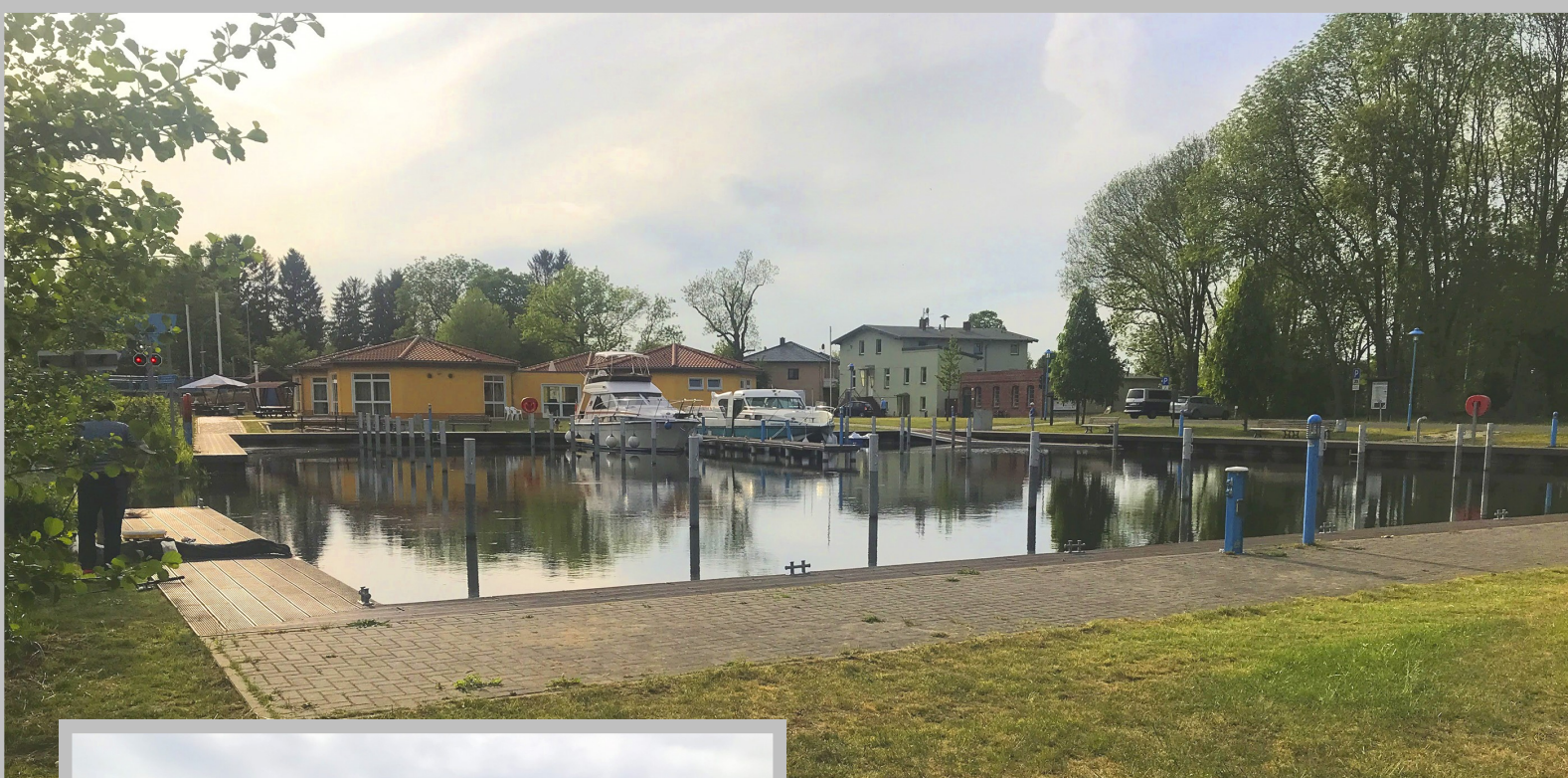
Trods lidt blæst og små bitte byger fik vi dejlige sejlture sammen og hygge på flybridgen. Der blev snakket, sludret, grinet, analyseret novelle til dansk eksamen og nydt en enkelt flaske rødvin til aftensmaden.

Åh, så vidunderlig smuk kanalsejlad tilbage til *Bredereiche*.

Her tog Mogens og Sven Ole cyklerne frem og cyklede til *Fürstenberg* og hentede bilen og tog bil og cykler til byen *Marienthal*, hvor bilen blev parkeret og cyklerne atter kom i gang, retur til *Bredereiche*. Det var blot et ekstra krydderi på cykel/bilplanlægning, at begge cyklers batteri blev flade 8 km før de nåede Aurora igen! Det var to svedige mænd, der trængte til kolde drikke!

Vi fortøjede ved kajen ved *Gasthaus zur Fähre in Burgwall*, og fik den smukkeste solnedgangs aften sammen. En fin afslutning på fine gæstedage.

Daglige rutiner

Alene igen finder vi tilbage i rutinerne. Det er også dejligt. Tænk nu har vi været afsted i 25 dage, og der er allerede opstået rutiner: hvem gør hvad og hvornår. Stille og roligt er dagene blevet til en slags hverdag, som vi glædes meget over.

Vi facetimer til Arthur, der i dag fylder 15 år. Skønt at se så glad en dreng.

Langer Trödelkanalen skulle nu være tilgængelig for 'sportboote' og vi får klapbroen lukket op ved indsejlingen til kanalen og sniger os med meget lidt vand under kølen ind i *Liebenwalde Sporthafen*. Ikke mange pladser til brede, lange både, vi forsøger... og pludselig kommer *Hafenmeister* ilende og råber *nej, nej, der er ingen vand!* I må ligge mellem pælene *der* henne. Tak for den hjælp, også til fortøjning. Bonusinfo... der er Max 120 cm vand i *Trödelkanalen*, såååå *Hafenmeister* frarådede os denne tur.

Liebenwalde var et rigtig hyggeligt sted at overnatte med udmærkede faciliteter. Vi gik en dejlig lang tur rundt i byen og rundt om den fine Mühlensee. Solen skinnede og vi blev varme, trætte og tørstige, men alle *Bierstuben* var lukket... det var jo mandag!

27. dag tirsdag d. 17. maj 2022

Oranienburg

Vi følger *Oder-Havel-Kanalen* videre frem mod *Berlin*, atter en smuk, rolig tur med fuglefløjt, frøkvækken, sol på flybriden og masser af livsnydelse.

Telefonen ringer... *du har vundet et par revybilletter incl. middag!* Wauw, hvor heldig kan man være! Jagten gik ind på at finde et par, der var ledige og ville have dem. Heldigvis var Karl og Birgitte ledige og overtog gerne billetterne.

Slusen Lehnitz er stor. 125 m lang, 11,9 m bred, og sænker os 6 m nedad! Herefter er vi i *Lehnitzsee* og ganske få km længere fremme går *Oranienburg Havel kanalen* fra på styrbords side ind til *Oranienburg*. Her vil vi tilbringe et par dage.

KZ lejr Sachsenhausen

Oranienburg er kendt for sit smukke barokslot fra det 17. århundrede, og er da også et betagende syn på vores vandretur rundt i byen. Der er også en slotshave, som vi dog ikke kan udforske, da hunde ikke er tilladt.

Vi traver videre, målet er *Sachsenhausen*, bygget i 1936 som en af de første KZ lejre i Tyskland. Var KZ lejr fra 1936 - 1945, hvorefter Sovjets secret service overtog lejren og fortsatte til 1950 med at internere/arrestere folk med nazi baggrund, eller folk med uønsket politisk baggrund, eller folk dømt ved sovjetisk militær domstol. Der var kvinder, mænd, unge som gamle, der blev holdt fanget i *Sachsenhausen*, som af *Sovjetunionen* blev kaldt *Special Camp nr. 1*. Lejren blev lukket i marts 1950 og på det tidspunkt var 12.000 ud af 60.000 mennesker døde af sygdom og underernæring.

Det var tankevækkende og bevægende at gå rundt i lejren, og se og læse om livet i lejren. Det ydmygende, ondsksfulde liv. Hvad får dog mennesket til at handle så ondsksfuldt over for medmennesket?

Der var mange eksempler på dette. Jeg stod stille ved *Sko test banen*... Her var der belægning af forskellig art. Fanger i straffe enheden skulle her marchere rundt og rundt i uendelig tid, for at teste lædersubstitutter til den tyske sko industri.

I barak 39 stødte jeg på toiletrummet, med vel 8-10 toiletter ved siden af hinanden. Her skulle mange, mange fanger forrette deres nødtørft på bestemte tidspunkter. Klarede man det ikke, risikerede man at blive druknet i toilettets urin eller afføring af SS opsyns folkene.

Vi troede, der var fred i verden, og at steder som *Sachsenhausen* var grusomme minder og påmindelser om, at sådanne grusomheder, aldrig må ske igen... Nu bobler det op med grusomheder igen i *Ukraine*... hvorfor kan vi mennesker ikke omgås hinanden med respekt?

Aftenens gave: Svanefar og Svanemor kommer forbi, checker lige om der skulle falde en bid brød af. Alle seks små svanebørn sidder trygt og lunt på Svanemors ryg, godt pakket ind af hendes beskyttende vinger. Det var rørende og vidunderligt.

Et kulturcho

Atter udsigt til en dejligt solskinsdag, vi glider vi ud af havnen i *Oranienburg* og fanger *Oder-Havel-Kanal*. Freden sænker sig, langsom sejlads, hejrer, traner, svaner, frøer der kvækker, grønne træer på begge sider... og en enkelt modsejlende i ny og næ. Ren meditation.

Det ændrer sig rundt om byen *Henningsdorf*. I dette industriområde ligger det ene stål værk efter det andet skrot værk. Enorme bunker af skrot, mere eller mindre forarbejdet, flyttes med kæmpekraner over på prambåde. Tænk, at vi producerer så meget skrot! Det fortsætter nogle kilometer.

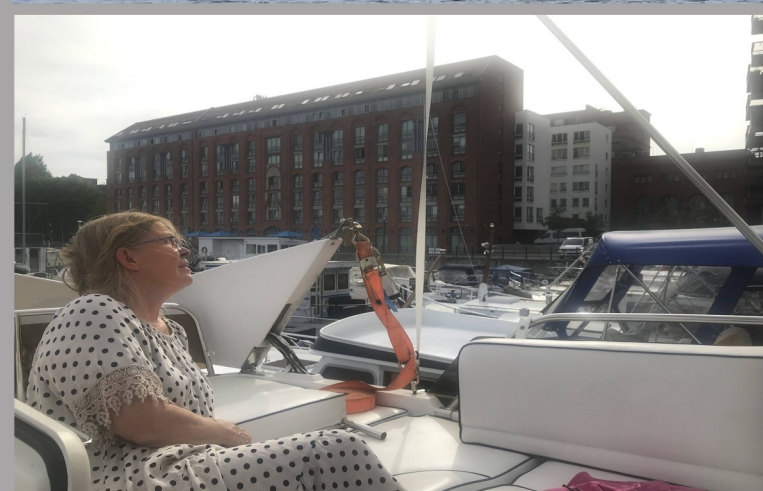
Snart mærker vi storby aktiviteter. Mange både, mange havne, broer med tung larmende trafik...

Havel kanalen drejer mod vest og vi fortsætter ad *Spandauer Havel*, retning *Berlin*. Vi lander i *Stadthafen Spandau* ca. 100 m fra *Spandau Slusen*.

Hvad blev der af vores kanal idyl? Det er lidt af et kulturcho, sådan at komme, ikke til centrum af *Berlin*, men blot til forstaden *Spandau*. Her er støj fra biler, udrykningskøretøjer, både, der passerer forbi, og giver uro i vandet, højhus ved højhus.

Det kræver vist lidt tilvænning, så vi vil cirkulere lidt rundt på vandveje/kanaler omkring *Berlin* den næste uges tid. Så er vi vist klar til storby liv og besøg hjemmefra.

Carpe Diem ...

Spandau Altstadt og Zitadelle

Med morgenfriske øjne og ny energi efter en forbausende stille og rolig nat i *Althafen*, drager vi på travetur i *Spandau Altstadt* og *Zitadelle*.

Zitadelle Spandau er et fæstningsværk bygget i 1559-1594 og anses for et af Europas bedst bevarede fæstningsværker fra renæssancen. Det er bygget på en ø, hvor floderne *Spree* og *Havel* møder hinanden, for at beskytte byen.

Det er et imponerende stort bygningsværk, og i vandet nedenfor citadellet, ja, der finder vi den rolige, lille havn, *Wasserfreunde Spandau 04*, som vi efter planen ville have overnattet i på andre flod/kanal sejleres anbefaling.

Der er virkelig stille, roligt og hyggeligt, og Hafenmeisters hjælper er smilende og imødekommende. Og så har hun været på sejlerferie i Danmark.

Vi har nu lært, at vi skal ringe og reservere plads til *Aurora*...

Så vi reserverer til gæstebesøg primo juni, og det er en god fornemmelse, at få dette på plads.

Vi var så naive, at vi troede, vi kunne finde en havn tættere på *Berlin* centrum, meeen vi er vist så tæt på som muligt. Det betyder, at man herfra skal tage S-bahn 1 eller 2 fra DB *Spandau Berlin*.

Vi oplyses om, at den går hver 10. minut og kører lige ind på f.eks. *Alexanderplatz*.

Så er det også på plads.

Spandau Altstadt er virkelig en god travetur værd på kryds og tværs. Smukke gamle bygninger, flot kirke og et skønt leben omkring byens torv og de tilstødende gader. Vi startede ved turistkontoret, som har til huse i *Berlins ældste borgerhus - Das Gotische Haus* fra det 15. århundrede.

Vores ophold i *Spandau* blev en god oplevelse, dog vil vi næste gang øge velværet og ligge i *Wasserfreunde Spandau 04*. Herfra blot 10 minutters gang til *Altstadt* og yderligere max 10 minutter til banegården.

Vi har snakket hyggeligt med nabobåden, som fortæller om deres tur til *Potsdam*, og anbefaler et par havne, incl. telefon numre til Hafenmeister. Det betød, at vi i morges havde held med at reservere weekenden i *Yachthafen Potsdam*. Så nu er *Aurora* ventet i *Potsdam*!

Vi vinker farvel til nabobåden, der tager til *Oranienburg*, hvem ved, måske på vores gode plads, dernæst skal de til *Fürstenberg* og aflevere deres lejede båd.

Kilometervis af Potsdam...

Das Leben ist Schön

Efter en nat med rusk, regn og torden, er temperaturen dalet ca. 10 gr og vi må ha trøjer på igen. Det har ellers næsten udelukkende været solskin og varmt op til 25-30 gr...

I blæst og småregn sætter vi kurs mod *Potsdam*. En smuk tur med varierende hastighedsbegrænsninger i de forskellige søer og kanaler. Og det var vigtigt at overholde. Vi er en 5-6 både, der har samme kurs, samme fart, indtil pludselig de øvrige sænker farten væsentligt. *Wasserpolizei* var på færde. Vi havde dog læst godt på lektien og var fuldt klar på den tolererede hastighed, så vi fortsatte ufortrødent og hilste på *Wasserpolizei*, da de gled forbi.

Ved indsejlingen til *Tiefer See* sejler vi på *Havel* under *Glienicker Brücke*. Broen forbinder *Berlin* og *Potsdam*.

Tværs over broen løb landegrænsen under den kolde krig, og broen var nem at overskue. Det beskrives, at det så ganske harmløst ud, da to mænd d. 10. februar 1962 i løbet af få minutter krydsede broen fra hver sin side. Det var dog en spion udveksling mellem *USA* og *Sovjetunionen*.

Vi fortøjer i *Potsdam Yachthafen*, som er en aflåst havn, med udmærkede sanitære forhold, tæt på indkøbsmuligheder, og tæt på sporvogn 91, der i løbet af få minutter kører direkte til *Potsdam Centrum*.

Potsdam er charmerende, levende og smuk. Her kunne vi sagtens finde på at vende tilbage til.

Park Sanssouci og Schloss Sanssouci

Sans souci - Uden bekymringer eller Sorgenfri

Frederik den Store (Frederik d. 2.) fik slottet bygget efter sine egne ideer i 1745-1747 og anlagde parken rundt om. Han var angiveligt så lykkelig her, så han ønskede at blive begravet her sammen med sine greyhound hunde! Mere end 200 år efter hans død, blev hans jordiske rester ført hertil og ønsket opfyldt!

Parken er enorm, smukt anlagt, området er på 724 hektar og har tilsammen 70 kilometers veje. Ikke noget under, at vi fik travet mange kilometer i denne skønne imponerende park og nærmest var ved at fare vild på de talrige stier og veje.

Parkens akse *Hauptalle* (som vi ikke fandt i første omgang!) fra *Neues Palais* til *Obelisken* ved parkens indgang (ikke den vej vi fandt ind!) er ca. 2,3 km lang.

Undervejs på vore ture rundt støder vi på flere forskellige imponerende fantastiske bygninger: *Schloss Charlottenhof*, *Det Kinesiske Tehus*, *Det Romerske Badehus* og *Neues Palais*, som fuldstændig tager pusten fra os. Eventyragtigt smukt og kæmpestort, med en enestående kollonade.

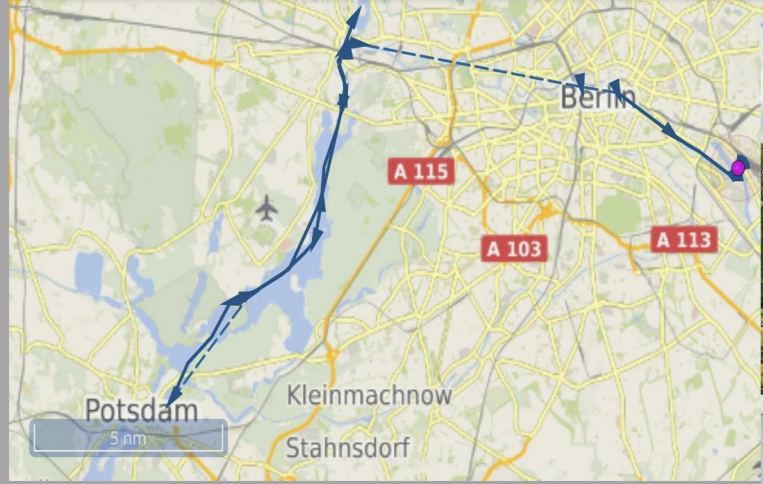
Endelig finder vi *Sanssouci*, som ligeledes bjergtager os. Det beskrives som Tysklands smukkeste rokokoslot. *Frederik d. 2* ønskede at komme tæt på naturen og byggede et lille slot, hvortil han kunne trække sig tilbage fra verdens larm og nyde musik og filosofi. Slottet er i 1990 optaget på UNESCOs liste over bevaringsværdig kulturarv. Her må vi sidde på marmorbænkene nedenfor slottet og suge det hele ind.

 AURORA
Pleasure craft

Hide Track

Destination	ETA	Speed
-	-	0.1 kn

Potsdam Centrum

En tur med sporgvognen bringer os til *Alter Markt* i centrum, og her befinder vi os på en plads med de smukkeste, mest betagende bygninger rundt om.

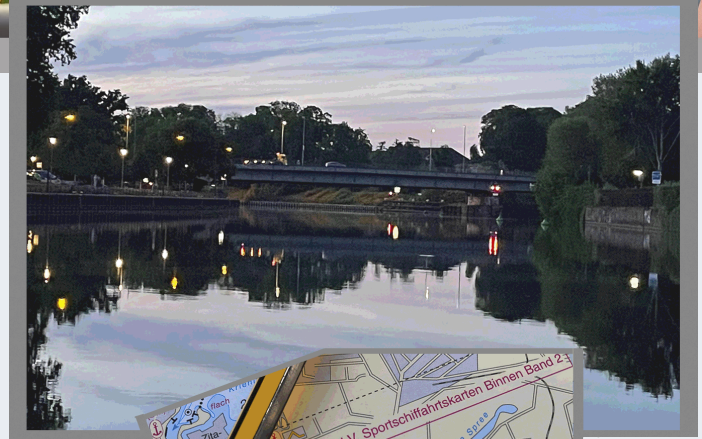
Sct. Nicolai Kirken med imponerende kuppel, Museumsbygningen, og *Obelisk*en midt på pladsen, som blev bombet under krigen, og nu er restaureret/genopført og andre storslåede bygninger. En enestående plads, som kræver tid at fordøje.

Siden hen gik vi forbi endnu en fantastisk bygning, det viste sig at være *Potsdam Rådhus* (og det med rødt tag, et lille hint til *Byen med de røde tage = Kerteminde*, fraset altså Kertemindes rådhus, der har sort tag!)

Frederik Wilhelm d. 1. er på spil i *Holländischen Viertel*. Frederik ønskede at hente hollandske håndværkere til *Potsdam*, og fik derfor (1733-44) bygget disse særprægede hollandske huse i rød tegl. Et rigtig hyggelig område med små butikker, caféer og liv. Hans efterfølger *Frederik d. 2.* færdiggjorde byggeriet.

Vi passerer også *Brandenburger Strasse*, ligeledes med masser af butikker og hyggelige caféer og restauranter. *Brandenburger Strasse* kaldes af de lokale *Broadway*, og det er i sandhed en skøn gade at slentre igennem.

Kong Friederich Wilhelm III ville gerne ære sin ven *Zar Alexander I* og lod i 1826 opføre 12 russiske huse med tilhørende store frugthaver, til russiske soldater, der havde gjort tjeneste i *Tyskland* og hjulpet *Tyskland* med at besejre *Napoleon* i 1814. Det er ligeles et interessant område at besøge.

Das Leben ist Schön - stod der over indgangsdøren ved dagens café besøg...

Og det må vi sige, *das Leben ist Schön*, og vi er små forelskede i *Potsdam*.

Vi er fyldt med oplevelser og må have en *Ruhe-tag*! Med indlagt shoppetur forstås!

Potsdam forlades i regnvejrr... vi vil tilbage tæt på, hvor *Havel* mødes med *Spree* og kan følges hele vejen gennem *Berlin*. Andre sejlere har delt af deres erfaring 'sejl tidligt om morgenen, så I undgår for mange store turistbåde, der har deres helt egen dagsorden!'

Anleger für Sportboote (24 h) er et tilbud om gratis liggeplads for turistbåde i 24 timer. Her er ingen strøm eller øvrige faciliteter. Vi snupper derfor den gratis Sportboot Liegestelle (24 h) ved *Charlottenbrücke*, så er vi klar tidligt næste morgen til den spændende tur. Og det blev den smukkeste aften.

I mål! Drømmen, der blev virkelig

På vores nye elektroniske søkort PC Navigo lagde Mogens en rute ind fra *Spandau* til *Rummelsburger Bucht* gennem *Berlin*. Jovist, vi var helt enige om ruten ad *Spree*, indtil vi pludselig bliver guidet ad *Westhafenkanal*. ??? Af uransagelige grunde påstod systemet, at dette var vejen, og at vi i *Aurora* IKKE kunne sejle ad *Spree* gennem *Berlin*.

Ærgerligt, men det måtte accepteres, dog en lidt kedelig rute gennem industri kvarterer. Jeg nærstuderede papirkortet... *øh, på denne kanal er det altså forbudt at sejle for Sportboote!* (Det skulle det elektroniske søkort have advaret om!)

Hva' gør vi? Frem eller tilbage ?? Mogens sejlede ufortrødent videre, og ved *Humbolt Hafen* kom vi atter ud i *Spree*. Den dårlige samvittighed forsvandt som dug for solen, for efter få km landede vi midt i *Berlins* pulserende liv ved *Friederichstrasse* på en gratis 24 timers plads, med den fineste udsigt til *Reichstag* med den imponerende glaskuppel på toppen.

(Vi tog dog sidenhen revanche og sejlede både frem og tilbage gennem *Berlin* ad *Spree*, en smuk og anbefalelsesværdig tur.)

Solen skinner, bykort over *Berlin* findes frem, og en rute planlægges.

Jo tættere vi kom på *Reichstags* kolossale bygninger, jo mindre kunne vi se af *Glaskuplen*.

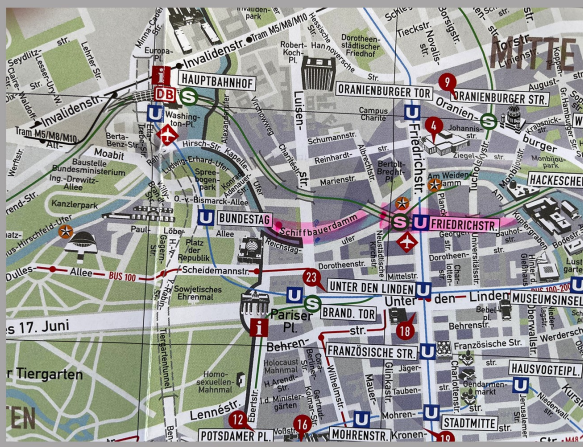
Rigsdags Bygningen skulle renoveres, så det tyske parlament efter genforeningen kunne samles her. *Arkitekten Norman Foster* gik grundigt til værks må man sige. Han lod kun ydermurene stå og opførte en ny moderne bygning, hvor glaskuplen var prikken over i'et! Det stod færdigt i 1999.

Tanken med glaskuplen, som er offentligt tilgængelig, var/er, at regeringens arbejde skal være gennemsigtigt, og at folket skal kunne se, hvad politikerne foretager sig. Det er en enestående smuk og symbolsk kuppel.

Nedenfor *Reichstag* er der flere hvide kors på rækværket ud til *Spree*. Disse kors er til minde om **alle** de personer, der døde under flugtforsøg fra *Østberlin* til *Vestberlin*. På hvert enkelt kors er der et foto og en beretning om denne persons forsøg på at nå i frihed. Det maner til eftertanke, stilhed og er bevægende.

Vi krydser *Unter Den Linden* og ser i det fjerne *Siegessäule*, som bl.a. er opført til minde om krigen i 1864 og slaget ved Dybbøl. Søjlen blev opført i 1873, og bl.a. *pyntet* med forgyldte kanoner, som er trofæer fra Dybbøl.

På *Pariser Platz* for enden af *Unter den Linden* ligger *Brandenburger Tor*, som er *Berlins* eneste tilbageværende byport. Her skal nakken lægges godt tilbage for skue helt til toppen. Den er stor og imponerende høj med en bronze- skulptur af *sejrgudinden Victoria*, der styrer et heste firspand. Flot, flot.

Holocaust Mahnmal -

Denkmal für die ermordeten Juden Europas

Det er forstemmende og tankevækkende at gå rundt i dette mindesmærke, som er opført i 2005 til minde om de millioner af myrdede jøder i Europa.

På et 19.000 m² stort område, er de 2711 rektangulære, mørkegrå betonsteler i variabel størrelse, lagt ud nærmest som en labyrint, man kan blive væk i. Hvor er indgang, hvor er udgang, hvilke sideveje skal man vælge, går de op eller går de ned, er der lys for enden af tunnelen?

En bevægende symbolik at gå stille rundt i, frem og tilbage, op, ned og endelig ud.

På *Potsdamer Platz* lægger vi atter nakken tilbage og imponeres over de høje spændende, interessante og anderledes højhuse, vi støder på undervejs.

Ved *Topographie des Terrors* manes vi igen til stilhed, og læser om nogle af de grufulde forbrydelser, der er blevet begået af nazisterne. Her lå SS' Hovedkvarter og i kældrene har personer, som nazisterne fandt udgjorde en trussel mod styret, siddet fængslet og blevet forhørt på brutal vis.

YOU ARE ENTERING THE AMERICAN SECTOR. CARRYING WEAPONS OFF DUTY FORBIDDEN...

CHECKPOINT CHARLIE...

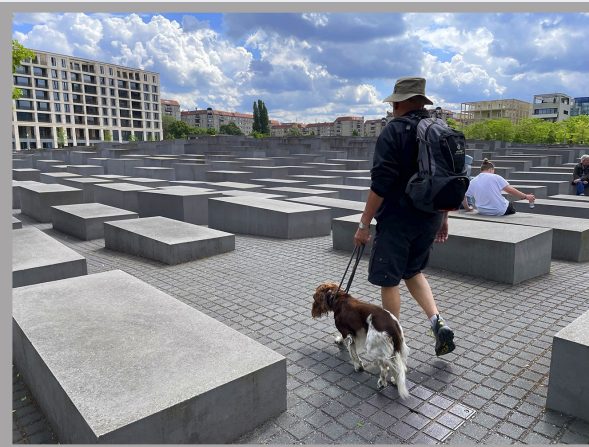
YOU ARE LEAVING THE AMERICAN SECTOR

Atter mærker vi historiens vingesus...

Her er også en bevægende udendørs udstilling med fortællinger og fotos om og med mange af de personer, der forsøgte at flygte fra DDR over muren. Nogle lykkedes det for, andre ikke, og det er grusomme beretninger om mennesker, der på flugt blev skudt i ryggen og efterladt i ingenmandsland, hvor de forblødte til døde.

Turen hjem til Aurora går ad *Friedrichstrasse* og atter hen over broen ved *Reichstag*. Vi er fyldt med bevægende og storslåede oplevelser.

Vi må jo kun ligge på denne gratis plads i 24 timer...og om aftenen sejlede Wasserpolizei forbi... og på modsatte side af *Spree* observerede jeg to officielt udseende mænd, der med mobiltelefon tog en lille video af alle os både, der lå her for natten... måske så jeg syner...

Det skete bare ikke - Nemesis...

Stor opstandelse, da motorerne ikke ville starte (vi havde jo ligget godt et døgn uden strøm). Skipper kløede sig i nakken og tænkte så det knagede.

Vi fik hurtigt slukket for ALT, der brugte strøm...

'Det burde jo ikke kunne ske' småsnakkede han med sig selv, 'der er jo forbrugsbatterier og et startbatteri.... De burde jo ikke været koblet sammen...' der blev tænkt, der blev kravlet rundt i motorrummet med strømmåler, og startkablerne lå klar ('der var jo det lille batteri til gummibådens elmotor, mmhh').

Efter en tid uden noget strømforbrugende koblet til, så gik de endelig i gang. Glade var vi, og så gik turen videre ad *Spree* gennem *Berlin*. Der kunne ikke blive tale om, at holde en strømfri pause igen...

Til gengæld fik vi set mange smukke og specielle bygninger, broer og områder på vores sejltur. *Berliner Dom* og *Rotes Rathaus*, for blot at nævne lidt.

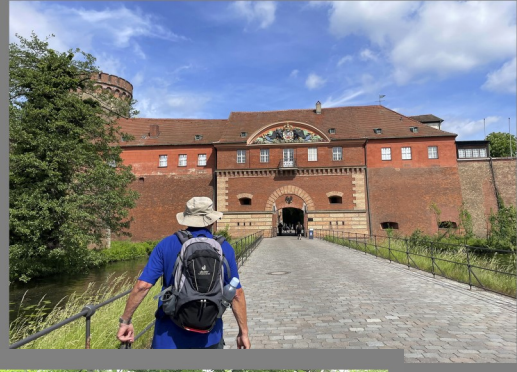
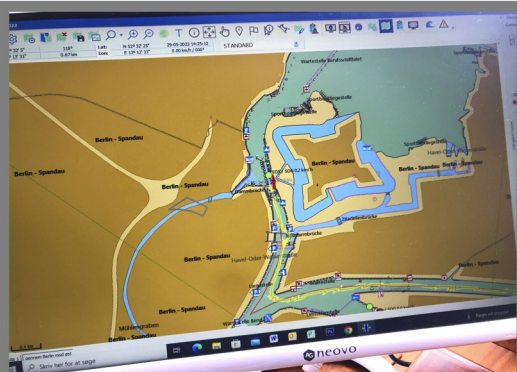
Der er så uendelig mange flotte, særprægede, smukke, imponerende bygninger i *Berlin*. Hvor end man drejer hovedet hen, ja, så overraskes man af den spændende arkitektur.

I området *Friederichshain*, kommer vi forbi *East Side Gallery*, hvor der står en stor del af *Muren*.

Der var også den spændende *Tornerose agtige bro Oberbaum Brücke*, og alle de andre broer, den ene lavere end den anden. Den på blot 4,00 m... ja, da måtte selv Mogens dukke hovedet, da vi sad på fly bridgen. Og så var der *den*, der var smal og buede, og var sølle 3,5 meter under buen i hver side. Det var med tungen lige i munden. Alt gik godt.

Lidt ude af centrum blev bygningerne erstattet af mere tilfældige farverige konstellationer. Og graffiti og anden '*kunst*' findes overalt. Her synes alt at være tilladt.

Vi sejler forbi nogle sammenhængende, enorme aluminiums skulpturer, kaldet *Molecule Man*. *Molecule Man*, lavet af *Jonathan Borofsky*, rager 30 m op over vandet, i området ved *Treptowers*, og er placeret ved det sted midt i floden *Spree*, hvor det tidligere *Øst- og Vestberlin* mødtes.

Rummelsburger Bucht

Ved *Rummelsburger Bucht* overraskes vi, og fascineres af et anarkistisk båd slaraffenland med selvgjorte boliger, sammensat på tilfældig vis, af f.eks. flere forskellige både, eller små tømmerflåder eller andet forhåndenværende materiale.

Disse *boliger* er placeret rundt omkring og alle vegne i *Rummelsburger Bucht*. Her er igen tilsyneladende alt tilladt. Her er fredeligt, roligt, og på sin vis charmerende i dette i vores optik kaos lignende område. Et splitsekund får man lige tanken om manglende sanitære forhold....!

Det fortælles, at der for år tilbage var en isvinter, der skruede mange af de lidt knap så solide båd/huse ned. De gik til bunds, og der blev de liggende. Så man må være særdeles opmærksom, hvis man vover sig længere ind i *Rummelsburger Bucht*.

Vi overnatter nogle dage i *City Marina Berlin Rummelsburg*. Hafenmeister var flink og hjælpsom, men det hjalp ikke så meget på de manglende faciliteter. Hjemmesiden er flot og lover mere, end havnen endnu kan lave op til. F.eks. blot 1 toilet, 1 brusebad til alle i havnen, og var 1 person i brusebad, ja, så kunne man ikke komme på toilettet! Toilet og bad var i samme rum. Der var også lovet mulighed for toilettømning... slangerne var der, systemet var bare ikke installeret endnu. Men flink, det var han!

Til gengæld fik vi besøg af Martin, Sara og Aya og Karl. Det var hyggeligt, og de tog os med på besøg hos deres venner i *Berlin*. Det blev en meget dejlig aften, og skønt at opleve en lille dansk familie bosat midt ind i *Berlin*. Og det i en villa med have i et roligt kvarter. Vi blev forkælet med mad og drikke og transport hjem til *Aurora* igen.

Retur til Spandau

Vi sejler den skønneste tur gennem *Berlin* tilbage til *Spandau*, hvor vi lægger *Aurora* i havnen *Wasserfreunde Spandau 04*. Lige neden for *Citadellet*. Det er et rigtig hyggeligt og roligt sted. Efter 40 dages eventyrlig sejltur, skal vi en tur hjem til *Kerteminde*. Og *Aurora* fortøjes godt og ligger fint i *Wasserfreunde Spandau 04*... Mogens skal hjem til egen læge og sygehus og tilses/medicineres/reparerer osv.

Nok en lille bid ferie...

Rundtur Rummelsburger Bucht - Dahme - Langer See - Grosse Krampe - Seddinsee - Groszer Müggelsee - Neu Venedig - Rummelsburger Bucht

Fra starten livlig trafik, mange sejlbåde at holde øje med. De vender hist og pist og vi må nøje passe på, når vi passerer.

I Dahme sejler vi langs med den kendte *Regattastrecke Berlin Grünau*.

Det er et interessant område. Strækningen er 2000 meter lang. Den første officielle regatta fandt sted i 1868. Og det er det ældste idrætsanlæg i Berlin, der stadig benyttes.

Vi sejler gennem *Langer See* til *Marinaen Wasser Sport Verein 1921* ved Dahmes udmunding. Det er en lille hyggelig, lokal havn. Her er hjælpsomme mennesker, lille hyggelig restaurant, og vi overværede de lokale sejleres præmieuddeling efter dagens Vereins Regatta. Derefter var der gratis øl og grillpølser... dog ikke til os!

Eneste minus ved dette hyggelige sted.... Her er dejligt roligt, men kun i korte perioder, for fly fra den nye lufthavn suser direkte henover vore hoveder med meget jævne mellemrum. Vi holder ud! Måske vi vænner os til det!

Vi er på vej til *Grosser Müggelsee* gennem *Seddinsee* og *Gosener Kanal*, men først må vi lige en afstikker ind i *Grosse Krampe*. *Grosse Krampe* er en forholdsvis smal fjord arm, og er et levn fra istiden. Fjorden er ca. 3,3 km lang og blot 100 m bred og omkranset af skov på begge sider.

Det er weekend og fjorden er som forventet, fyldt med både af enhver art, der ligger for anker. Det fortælles, at her tager berlinerne hen i weekenden, hygger sig, drikker rødvin, og dyrker '*die freie Körperkultur*'.... Og ja, det var der da nogen der gjorde! Altså det der med den frie kropskultur! Men det kan jo på ingen måde '*ophidse*' en dansker. Det er en rigtig smuk tur ind og ud igen af *Grosse Krampe*.

Det skønne vejr bidrager til dagens herlige sejltur. Vi passerer gennem *Gosener Kanal*, der er 4 km lang og forbinder søerne *Seddinsee* og *Dämeritzsee*. Her er ligeledes skov på begge sider, og en vandresti langs den ene side. Det er en rolig, fredelig tur i en forholdsvis smal, næsten helt lige kanal.

Solen skinner, og har lokket mange mennesker ud, både til lands og til vands.

Vi runder et lille hjørne af *Dämeritzsee* inden vi sejler ind i *Müggelspree*, og langs med *Neu-Venedig* med alle dens små kanaler, smukke huse med trimmede græsplæner og pynt, og mange mindre sommerhus-lignende huse. Alle med forhaver så fine, så man omtrent ikke kan finde et græsstrå, der vender forkert.

Hvert hus med respekt for sig selv, har sit eget lille indhak fra floden. Lavet som en lille mini havn, der passer lige præcis til ejerens båd.

Det er et helt specielt område, som man ikke må snyde sig selv for at opleve, er man i nærheden.

Neu-Venedig er som navnet antyder, et mini *Venedig* med broer og kanaler.

Byen daterer sig tilbage til 1890.

Oprindeligt var det et sumpområde, der skulle afvandes ved hjælp af kanaler.

Der blev gravet et 5 km langt kanalsystem, der omgav 6 øer. I 1928 blev området udstykket og solgt i 374 vand grundstykker.

I tiden efter den anden Verdenskrig, var *Neu-Venedig* beboet af familier, hvis huse var blevet ødelagt af bomber. Under DDR tiden var det hovedsageligt højtstående DDR funktionærer, der kunne erhverve et weekend grundstykke (sommerhusgrund?).

Det er herligt, smukt, betagende og fint at sejle igennem. Vi leder forgæves efter et sted at fortøje, så vi kan gå en tur rundt i området, finde en lille restaurant og nyde lidt mad. Men altså forgæves.

Det virker som om, det primært er kanoer, eller gummibåde, der kan sejle ind i områdets mange små sidekanaler.

Fra det 'putte nuttede' Neu-Venedig sejler vi ud i Grosser Müggelsee. Og stor det er den, 7,4 km², 4,3 km lang, 2,6 km bred og op til 8 m dyb.

Søen tiltrækker ganske tydeligt masser af mennesker, der dyrker en eller anden form for ikke motoriseret vandsport, og det er da også kun tilladt motoriserede både at passere søen i en angivet sejlrende. Resten af søen er til fri leg.

Aldrig har vi alligevel mødt så mange både og husbåde, som henover Grosser Müggelsee. Og dette ekstreme 'vandliv' fortsatte et stykke ind i Müggelspree, hvor vi fandt en havneplads. Der var underholdning, fest og farver og høj musik, resten af denne solrige søndag.

Mandag var der helt stille, og vi havde flod og søer næsten for os selv.

Det var sjovt at opleve det glade liv.

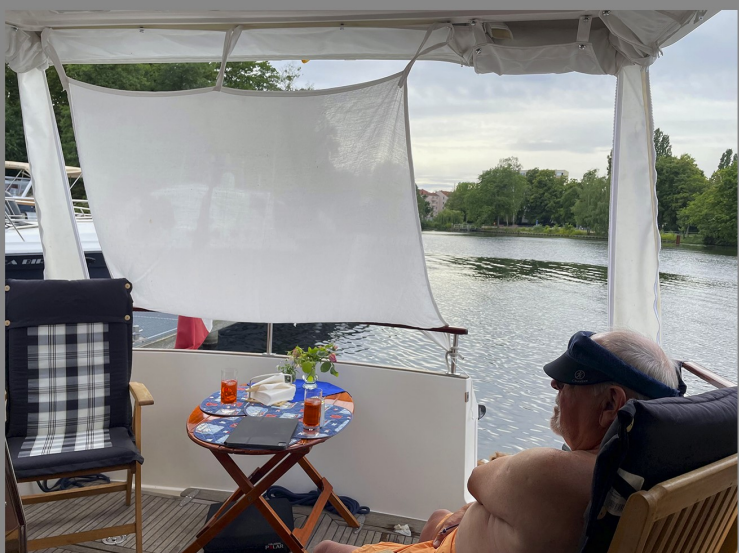
En ganske særlig sluseoplevelse

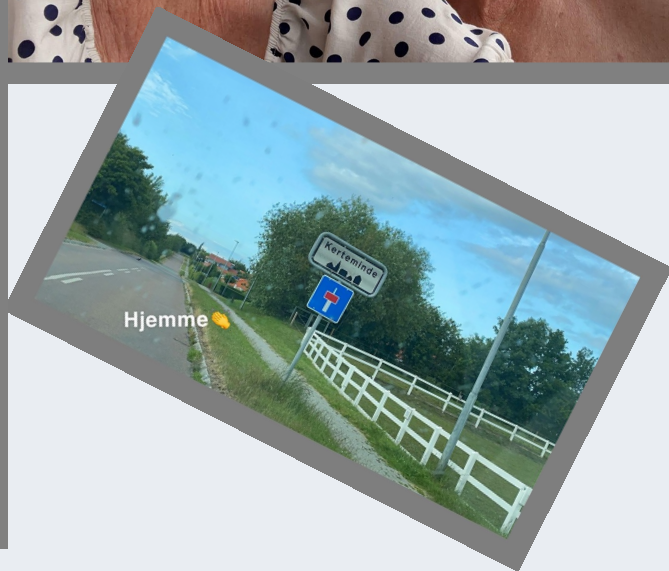
Nu er oplevelsen kommet lidt på afstand, og jeg kan berette om den uden hjertebanken ...så altså...

Vi sluser som vanligt, jeg står på siden af båden, fanger en pullert med tovet, lægger det rundt om midtskibs klampen og er klar til at blive sluset ned ad 2,86 meter.

På et split sekund bider tovet sig fast i sig selv, dvs. i løkken, der ligger om klampen.. Og den sidder uhjælpeligt fast, jeg kan ikke give tov til nedslusning. Det knirker og knager i tov og klampe. *Kniv Mogens, kniv*, råber jeg højt, og Skipper iler til med nyslebet stor brødkniv og *wusj*, tovet springer fra hinanden, og båden fortsætter sin nedslusning!

Pyh, det var ikke rart! Og en reminder om, at have fokus på tovet konstant under slusning.

Teltowkanalen

Vi har sejlet et par fantastiske, oplevelsesrige ture midt igennem *Berlin* ad *Spree* floden, og det har hver gang været magisk at kunne sejle midt igennem storbyen *Berlin*.

Efter vores rundtur til *Müggelsee* valgte vi at sejle fra øst mod vest ad den 37,83 km lange *Teltowkanal* som vi dog havde fået fortalt var 'lidt kedelig'. Og jaaa, det er der nok noget om... temmelig lige ud med 6 km i timen, med en del fabriksbygninger langs siderne, men også med indkig til små mere eller mindre velplejede kolonihaver. Og så ikke at forglemme de ca. 50 broer vi sejlede under. Hver gang må vi vurdere på højden...

Teltowkanalen blev planlagt og bygget under *Kejser Wilhelm II* og er den hurtigste vandvej fra øst til vest eller omvendt. Den var færdig i 1906, blev dog ødelagt under 2. Verdenskrig. Først i april 2000 var det igen muligt at besejle kanalen.

Vi havde på kortet udset os en 24 timers plads cirka midtvejs til overnatsningssted. *Snydt*, den var der ikke, der var en 72 timers plads til erhvervs sejlere i stedet.

Men længere fremme fik vi dagens fine og gode overraskelse. *Teltow Stadthafen* dukkede op med fin ny lille havn, og smukt anlagt lille spisested lige ud til kanalen. Og den var ikke på vores nyindkøbte kort! *Velkommen til Teltow*, hilste *Hafenmeister* med et stort smil, mens han hjalp os med at fortøje.

Hurtigt fik vi lagt til og nød den gode stemning i denne *Stadthafen*. De lokale valfartede hele eftermiddagen og aftenen ned til det lille spisested på kanal bredden, og der var da også den smukkeste solnedgang lige ned i kanalens blanke vand. Dette sted anbefaler vi gerne.

Og der er ikke langt til godt, stort indkøbssted, og endnu kortere op til den lille, fine gamle bykerne med toppede brosten og roser og stokroser ved husene. Det er bestemt en lille travetur værd.

Turen fra *Teltow Stadthafen*, gennem slusen og ud i *Griebnitz See* blev smukkere og smukkere og husene større og større og aldeles imponerende. Rene paladser, med velfriserede haver og fine græsplæner direkte ned til søen. Det var tydeligt, at vi nærmede os *Potsdam*.

Schloss Glienicke og efterfølgende *Schloss Babelsberg* passeres. Vi føler os hensat til barndommens eventyr om prinsesser og magiske slotte.

Brændt kvinde skyr IKKE en kold Aperol Spritz

I *Yachthafen Potsdam* vil vi ligge for et par dage. Solen skinner, det er meget varmt, tænker vi har 27 gr. om eftermiddagen.

Friskt hopper jeg ned på broen og får hjemmavant tovet gjort fast. Dernæst snupper jeg landstrøms kablet og hopper atter ned på broen og lægger mig på knæ, for at få stikket sat ordentligt fast.

Av, av, av, det er jo en stålbro, og den havde rigtig suget til sig af de 27 varmegrader. Jeg fik faktisk en lille forbrænding på det ene knæ. Og efterfølgende, så sagde jeg jo ikke nej tak til en kold *Aperol Spritz* til at dulme smerten med!

Det er hyggeligt at ligge i *Potsdam* og genkende det hele.

Så er det tilbage til *Wasserfreunde 04*, hvor *Aurora* atter må hvile sig uden os, mens vi returnerer til *Danmark* til yderligere undersøgelser for Mogens.

Fredag d. 1 juli 2022 Retur til Berlin Spandau

Der er kommet ro på smerter med det Mogens kalder 'et udvidet medicinskab' og så er der pause igen indtil lægesamtale om en 14 dages tid. Vi må ned at kigge til Aurora. Det var komplet umuligt at få togbilletter.... Så vi må køre i egen bil og parkere den i *Spandau*, mens vi begynder at sejle Aurora hjemad.

Lørdag d. 2 juli 2022 Afgang Spandau

Solen skinner. Og det var så dejligt, at Aurora lå på sin plads og bare ventede på os.

Efter morgenkaffe og hundeluftning smider vi tros-serne og satser på at komme med gennem Spandau slusen med alle de andre, der holder i kø.... Wauw, det er vist blevet sommerferie tid. Cirka 30 både viste det sig, lå i kø.... Så nu sidder vi på flybridgen og venter på næste slusning, vi får se... der ligger også to store pramme og venter, og de har *'forkørselsret'*!

Ketzin

Vi sejler mod *Potsdam*, men drejer til styrbord i *Jungfern See* lige før *Potsdam*. Vi kommer på *Sacrow-Paretzer Kanalen*, og sejler igennem smukke søer inden vi snupper *Ketziner Havel* vandvejen og leder efter et natlogi. Vi er meget heldige. Vi spotter en sejler, der er ved at slippe fortøjningerne. Hurtigt vender vi om, og holder godt øje, jovist, den plads blev vores. Sikke et held. Der er mangel på pladser.

Vi ligger i *Ketzin*, som er en lille hyggelig by. Vi bader alle tre, vi dovner og daser i det varme vejr, vel nok 28-30 gr., og så falder vi i hyggelig snak med et par nabobåde.

Nok en motorbåd sejler søgende forbi. I Danmark '*inviterer*' vi jo til at ligge udenpå...som tænkt så gjort. De var lykkelige. Dog måtte de selv lige cleare med Hafenmeister om det var acceptabelt - har hørt man ikke er så begejstret for dette danske system! Det kaldes vist at '*pätsche*' på tysk. Alt gik dog glat, og vi hyggesnakkede, og blev budt på Grappa for vores hjælpsomhed.

Vi kom også i snak med naboen på vores anden side, sådan noget med '*hvor kommer I fra, hvor skal I hen, hvor længe har I ferie osv...*' Det viste sig, at de havde hjemhavn i *Haldensleben*, en havn længere fremme på vores rute, nemlig på *Mittellandkanalen*. Og endnu bedre, manden var næstformand i klubben, og vupti, så havde han organiseret/reserveret en plads til os ikke blot for en dag, men for en uges tid. Her kan vi så efterlade Aurora, tage tog til *Berlin*, hente bilen, og suse hjem til DK igen til lægesamtale mm. Fantastisk hjælpsomme mennesker, der også gav tips om andre steder at overnatte på vores rute.

Endnu en vidunderlig, drønvarm sommerdag

Smuk og dejlig sejltur igennem søer og smalle 'stræder'.

Vi snupper en fin plads i *Havel Marina* lige før slusen ind til *Brandenburg*.

Åh så varmt og solrigt, vi må bade og det gør vi, og bruser efter med fersk vand...

Også Nino fik så mange dejlige afkølings ture ud i vandet efter 'anden'. Han nærmest tiggede med sine store, brune øjne om en badetur!

Der er lidt langt til toiletbygningen, men hvad gør det, når man skal spadserere gennem en meget lang, smuk rosenpergola.

Herunder aften, da en smule kølighed indfandt sig, lod vi os friste af den smukke restaurant, der lå lige i vandkanten...

Vi vælger en ret med laks og pasta, og kan konstatere at laksen er god og fin. Den enorme pasta portion i udefinerbar smørelse gør ikke noget godt for laksen, og vi levner det meste.

Servitricen kommer og spørger om vi er færdige, om hun må tage det.

'Ja tak siger Mogens'...

Og 30 sekunder efter har han genafspillet samtalen inde i hovedet... det var jo ikke det *hun spurgte om*, *hun spurgte om hun skulle 'pakke resten ind'* og *det affødte jo lidt latter*. Og Mogens måtte gå derfra med al den lidet velmagende pasta pakket ind i stanniol, så vi kunne tage det med hjem og nyde dagen efter!

Behøver jeg at sige, at pakken lige så stille gled i den nærmeste skraldespand, ude af restaurantens syne!

Is desserten var derimod lækker og velmagende og fyldte vore maver op.

Brandenburg/Genthin

Vi smutter ind i *Vorstadtschleuse Brandenburg*, og bliver hævet op 1,2 meter. Og dernæst den fineste, smukke sejltur lige tværs igennem *Brandenburg* med de mange kønne gamle bygninger ad *Brandenburger Niederhavel*. Det var en skøn oplevelse. Vi anbefaler denne lille omvej, og sejler gerne denne tur igen.

Om man i stedet tager den direkte lige *Silokanal*, ja så er resultatet det samme, vi ender samme sted, nemlig i *Breitlingsee* og fortsætter igennem *Plauer See* og *Wendsee* og videre ad *Elbe-Havel Kanal* til den lille by *Genthin*, som vore 'venner' fra *Ketzin* havde fortalt om. Her var mulighed for overnatning. Dvs. der var nu ikke plads. De få gæsteblodser, vel 4-5 stykker var alle optaget.

Lige ved siden af var der en 24 timers liegeplads og herfra kunne vi trække strøm kabel og den flinke Hafenmeister var meget imødekommende Så vi betalte for strøm og en slat til kaffekassen! Og vi måtte ikke fortælle nogen om det!

Det sjove i denne havn var, at her var danskertræf! To andre danske både udover os. Så 3 danske både ud af ca. 20 både i havnen (incl. fasteliggere) Det var da specielt. Og snakken den gik, de havde hjemhavn i *Lundeborg*, og det ene par havde endda boet i *Kerteminde*, ikke langt fra os. Sådan er verden pludselig så lille. Det var hyggeligt.

Næste gang vi kommer til *Lundeborg* vil vi kigge særligt efter bådene *Ka Ma Dif* og *Wiki*! Og mindes vores hyggelige møde i *Genthin*.

Atter en varm dag og aften, og der blev atter badet og badet og slappet af, mens solen gik ned.

Elbe-Havel-Kanal er ikke den smukkeste kanal, men er den hurtigste forbindelse mellem *Berlin* og det vesttyske kanalnet. Den har en længde på 56 km og ender i dobbeltkammer slusen *Hohenwarte*, der vil hæve os 19,5 m op til *Mittellandkanalen*.

Men først en fin sejltur videre ad *Elbe-Havel-Kanal* og ind i den lille, smalle, smukke *Niegripper Altkanal*, der fører ind til *Niegripper See*, der berømmes for sit fine badevand. Vi nåede dog ikke helt ind i søen, for vi 'nappede' den første den bedste havneplads ved *Steganlage der TUS-Empor Burg*. Her var helt stille roligt og fredeligt. Broen lå nedenfor en lille fastligger campingplads, der lå højt oppe bag kanalens sider. Ingen mennesker, men fint, åbent klubhus med toiletfaciliteter. Senere kom havnemesteren på visit og vi betalte et beskedent beløb for overnatning og strøm.

Aften spadsereturen gik til søen og søens campingplads, der bød på Currywurst mit Pommes og Flämmchen mit schinke, og det bekom os vel.

Kolde vinde ...

Wasserstrassenkreuz Magdeburg

At tænke sig, vi må have jakker og lange bukser på. Temperaturen er faldet væsentligt, men vi har virkelig nydt de mange, solskinsdage i maj, juni og primo juli.

Vi har blæsten imod os, men vi bliver siddende på flybridgen for vi vil opleve *Hohenwarte Slusen* og *Trogbrücken* helt intenst.

Hohenwarte Slusen er 190 m lang og 12,5 m bred og skal altså hæve os 19,5 meter op. Der gælder særlige regler her for slusen og den efterfølgende 'vandbro' for sports både. Vi må vente og følges med erhvervs prammene, der har forkørselsret, og sportsbåde skal med i konvojer. Og så er der ensrettet, man må ikke mødes, overhale, eller ligge stille, dvs. kommer vi ind i slusen, så kommer vi også over vandbroen i et hug...

Vi er dog heldige, glider lige ind bag efter en erhvervs pram og en anden lystsejler.

Det føles som at komme ind i en lang mørk, kold slugt! Der er langt op til sollyset. Vi opdager hurtigt, at det her gælder om at være **fast** fortøjet, i modsætning til andre sluser, hvor vi selv skal regulere tovet op- eller nedad.

Og så gik det ellers løs, med store vandmængder, der fik alle 3 både til at glide ud med agterenden, men vi var jo fastgjort, så sådan var det bare. Det tog tid, så lidt mere vand, pause, så vand igen, og ganske langsomt blev vi sluset op i lyset igen.

Stor oplevelse.

Ca. 3 km længere fremme kom vi til den gigantiske bro ved *Wasserstrassenkreuz Magdeburg*. Det er simpelthen *Elbe-Havel-Kanalen*, der via en vandbro (*Trogbrücke*) går hen over floden *Elben* direkte ud i *Mittellandkanalen*.

Kanalbroen (Trogbrücke) er 918 m lang og har en bredde på 228 m.

Det er en spændende oplevelse at sejle hen over *Elben* i denne højde og kigge ned på floden, og efterfølgende kigge ned på huse og motorveje. Det er et enestående projekt.

Der er også fartbegrænsning på *Mittellandkanalen*, 15 km/t men visse steder 12 km/t og det var netop på et af disse 'visse steder' at vi blev opmærksom på en bil, der fulgte os på toppen af diget, for til sidst at køre lidt frem, stoppe, rulle vinduet ned og fotografere os! Nåja, hvor stærkt sejlede vi lige, Nja, det var vist lige omkring de 12 km/t = 6,5 knob.... Sådan cirka.... Ikke desto mindre, så skete det samme igen en times tid senere!

Mittellandkanalen har en længde på i alt 325 km og er angiveligt påbegyndt i 1906 og udbygget successivt og fuldendt i 2003 med slusen *Hohenwarte*. Den direkte vej sammen med *Elbe-Havel-Kanal* og øvrige vandveje til Berlin og til *Oder* var dermed færdiggjort og sparede prammene mange dagsrejser.

Vi møder mange 'skubbere', der skubber pramme foran sig, især 'betages' vi af en skubber med 2-3 pramme foran sig fyldt med jernskrot. Det var voldsomt, at se alt det affald, vi alle er med til at producere.

Haldensleben

Næppe var vi nået indsejlingen til *Haldensleben*, før *Hafenmeister Uta* stod på dæmningen og hilste velkommen og guidede os ind til det vi syntes var den fineste plads i havnen. Tak til *Bodo* for stor hjælp.

Vi anbefaler gerne havnen i Haldensleben!

Få timer senere kommer også de to danske både fra *Genthin* i havn. Og her skiltes vore veje. De fortsatte dagen efter videre frem ad *Mittellandkanalen*. Og vi blev.

Vi tog toget fra *Haldensleben* via *Magdeburg* til *Berlin Hauptbahnhof* og dernæst S3 til *Spandau*. Her var vi 'kendt' og spadserede gennem *Spandau Altstadt* henover *Juliusbrücke* og lige hen til vores bil, der holdt parkeret på en lille rolig sidevej. Og så gik turen retur til *Haldensleben*, hvor *Aurora* nu skal parkeres for en tid.

Mogens og jeg kunne rejse på 9 € sommerbilletten, men *Nino* kostede godt 18 €. Ved ankomst til *Berlin* var *Ninos* billet brugt, men det er vores sommerbillet ikke. Med den kan vi rejse frit omkring i *Tyskland* i hele juli!

Der blev ryddet op og gjort lidt rent ude og inde i og på *Aurora*, så det er dejligt at vende tilbage igen.

Hjemme i Kerteminde

Lørdag d. 9. juli er bilen pakket og vi lander i *Kerteminde* ved 19-tiden efter en lang, men fin køretur... og så vankede der pizza, da bilen var tømt, hunden luftet, tasker pakket ud, og vaskemaskinen startet.

Denne gang blev det til 8 sejler dage.

Atter afsted på sejler oplevelser

Onsdag d. 20. juli 2022

Diverse læge-sygehus samtaler/besøg er overstået for denne gang. Mogens er fortrøstningsfuld, og nu udstyret med ikke kun et udvidet medicinskab, men også diverse hjælpemidler, der skal holde 'vandværket' i gang til operation kan komme på tale... dog endnu en undersøgelse medio august inden da. Operation har lange udsigter, op til ét år!

Vi kører fra *Kerteminde* kl. 9.07 i 28 gr. C, og det bliver ikke mindre varmt ned igennem *Tyskland*. Vi når op på 41 gr. kl. 15.00 og er taknemmelige for bilens aircondition.

Omkring kl. 17 er vi fremme i *Haldensleben*, hvor *Aurora* tager godt imod os i 39 gr. C. Varmt, varmt, varmt. Nino er lykkelig over at genfinde båden og sin badebro... Mogens og jeg er lykkelig for den nyindkøbte lille aircondition som straks sættes i gang i kahytten!

Vi snupper en kold dusch på badebroen alle 3 og det bliver en afslappet, dejlig 73 års aften ombord på *Aurora*.

Wolfsburg med familiebesøg

Desværre passede *Haldenslebens* toilettanks suge gevind ikke til vores gevind, og der fandtes ikke en konisk studs, der kunne afhjælpe dette, sååå....nå vi klarer det alligevel.

Vi venter besøg hjemmefra af Henning og Hanne, der er på vej sydpå på eventyr i deres cabriolet!

Der er ikke mange havne undervejs på *Mittellandkanalen*, så vi stiler mod *Wolfsburg = Autostadt* og smutter lige ind på en fin plads ved den græske restaurant med masser af liv og leben.

Vi anbefaler gerne *Wolfsburger Yachthafen*....lige omkring km 247.

Her er rigtig hyggeligt, og det sjove er, at det er præcis de samme både, som vi har fulgt med undervejs, der lander her i *Wolfsburg*. Vi finder det især hyggeligt at mødes med enesejleren i en ombygget Kahn båd. Det er enkelt, simpelt og funktionelt og ser hyggeligt ud. Og han har selskab af sin gamle søde hund!

Pludselig går der et par mennesker forbi, der råber 'hallo' og glad blev jeg, det var jo min bror og svigerinde. Vi fik en fantastisk hyggelig aften sammen, og de klagede ikke over køjerne i gæstekahytten. Tværtimod var de yderst taknemmelige for udlevering af lagner som dyner. Så fik de nemlig ikke klaustrofobi i varmen ved at skulle kravle ned i deres medbragte soveposer. Det var i sandhed atter en varm dag, varm aften og varm nat.

Vi fik dog lidt velkommen regn i nattens løb. Det fik temperaturen til at falde til et tåleligt niveau.

Farvel til Cabriolet'en, der skal sydpå, mens *Aurora* skal videre frem på *Mittellandkanalen*. Vi passerer *Autostadt* og *Wolkswagenwerk* med alle de imponerende bygninger og masser af nye biler linet op på lager.... Fantastisk skue.

Elbe Seitenkanal ? Eller ?

I Slusen *Sülfeld* bliver vi hævet 9 m, og kort efter skal vi beslutte...

Skal vi tage *Elbe Seitenkanal* til *Elben* og videre ad *Trave floden* til *Lübeck* og ud i *Østersøen* ved *Travemünde* (det har vi før gjort, og det var smukt)...og hjemover den vej..

Eller...Weser.. Helgoland...Kielerkanalen?

Skal vi snuppe lidt mere eventyr og oplevelser, sejle lige ud af *Mittellandkanalen*, og ned ad *Weser* og have tro på, at bil og båd kan blive parkeret og hentet hist og pist vores nye rute??

'*Se nu her Kone*'.. og så fremlagde Mogens et ny-indkøbt kort, der viste vejen ned ad *Weser* og evt. en lille smut ud til *Helgoland* og videre til *Eidersperrverket* og ind ad *Eideren* eller blot til *Brunsbüttel* og gennem *Kielerkanalen* og hjemover den vej...

Eventyr og udfordringer har jeg altid haft mod på og lyst til, sammen med Mogens, (han redder/klarer enhver uforudset situation) og med Mogens som min trygge Skipper, så tog jeg hurtigt den beslutning... Vi fortsætter til *Weser!* Vi må se den flod og sejle på den! Og det med tidevand og at sejle ud i *Nordsøen* ...ja, vi har jo prøvet at sejle til *Helgoland* før ud fra *Eidersperrverket*.. så hvorfor bekymre sig!

Oplevelses barren sættes altid højt og det viser sig, at vi i fællesskab kan meget mere, end jeg umiddelbart tør tro på...

Vi søger på havne på kanalen... næste valg blev *Marina Bortfeld*, der beskrives som en smuk oase sø med luksus på *Mittellandkanalen* og med liv og restaurant. Her må vi overnatte.

Der er lagt op til noget anderledes.... Vi ringede til *Hafenmeister*, der herefter åbnede en hollandsk klappbro for os, ind til søen.. Det var flot og specielt.

Overraskende stille og utrolig smukt var der inde i søen. Bagerst i søen var der en lille Marina. Med lås på porte til broen og videre til området med toiletbygningen. Det føltes som luksus at benytte toilet og bruserum, som var en del af havneafgiften (30 € for to personer)... langs søens bredder var bygget enorme luksus villaer direkte på søbredden.

Vi så liv i to af husene. Og ellers var der bare dødt over alt. Vi var eneste båd i havnen med liv. Ingen folk på området. Restauranten var lukket og der var 3 km til nærmeste indkøbssted.

Marinaen har bestemt potentiale, men vi kan ikke for nuværende anbefale denne havn. Ærgerligt...

Anderten Sluse og Hannover Yachthafen

I *Schleuse Anderten* smutter vi efter en snak over VHF radioen ind i slusen efter et temmelig langt 'Binndenschiff'. Vi har nået toppen af kanalen og nu går det nedad.

Vi sluses 14,7 m nedad, og det krævede sin mand at styre tovet, for der var ikke mange pullerter undervejs nedad at holde fast i...

I *Yachthafen Hannover* km 164, stod Hafenmeister på spring og hjalp os ind i en af tre ledige pladser. De to øvrige blev også hurtigt besat.

Vi kom i hyggelig snak med *Sven fra Sverige*. Han sejlede sin sejl båd (Finnsailer uden mast) alene et godt stykke ned i *Europa*. Nu skulle båden ligge over, her i *Hannover*, mens han tog hjem til familien. Planen var at Sven og Agneta senere skulle feriere ved at sejle rundt i *Frankrig*.

Vi fortalte om www.Elwis.de hvor det er nemt at se om der er forhindringer/begrænsninger på den rute man har tænkt sig i Tyskland. Samtidig fortalte vi om problemer med lav vandstand/lukkede ruter i Frankrig, som vi har fulgt med i på Facebook gruppen Flod- og kanalsejlere.

Snakken gik om mangt og meget i livet, og Sven viste et foto af et træskilt med tekst, han havde lavet til sin søn, som en fin livs huskeregel.

'Visst regnar det in, men inte där vi sitter'

Den er fin at holde sig for øje, når *livets storm* og *regn* presser sig på.

Wasserstrassenkreuz Minden

Ved km 102 krydser *Mittellandkanalen* floden *Weser* via en kanalbro (*Trogbrücke*). Broen er 398 m lang, 42 m bred og 4 m dyb! Det føles ganske specielt således at sejle hen over en flod! (Igen)

Det er her i *Minden*, at skakt slusen i morgen skal sluse os ind (ned) på floden *Weser*.

Vi overnatter i *Yachthafen Hahler* ved km 97, et par km vest for 'vandvejskrydset' med slusen til *Weser*. 67 lange, varme kilometer i dag.

Mittellandkanalen har vi nu sejlet 227 km på... det er meget langt at sejle på en nærmest lige ud kanal... lidt ensformigt synes vi... det er at betragte som en transportvej, en motorvej med hastighedsbegrænsning. Nu har vi prøvet en god del af *Mittellandkanalens* i alt 325 km.

Konklusion: Det behøver vi ikke prøve igen! Men vejret har været fremragende!

Varmt solskinsvejr på Weser og dog...

Det fantastiske varme solskinsvejr fortsætter for os. Vi får morgenkaffe i 31 gr. C. Det bliver vist godt varmt i dag.

Og ja, det var varmt at sluse. I alle sluser i dag sluser vi jo nedad, nedad, og der blev godt lunt inde i slusekammeret, jo længere vi kom ned.

Nino fik flere gange en kold dusch på badebroen, mens slusningen foregik. Det bekom ham vel. Mogens og jeg svedte med anstand.

I dagens sidste sluse begyndte det at dryppe lidt. Forfriskende med lidt kolde dråber tænkte jeg, mens jeg stod på dækket og holdt tovet. Mogens sad på flybridgen og var klar til at sejle ud af slusen, når Binnen skibet var listet ud af hullet.

Pludselig åbnede himlens sluser sig... jeg var stadig i gang med tov pasning og Mogens forsøgte at dække diverse instrumenter på flybridgen med en paraply, men det forsløg intet.

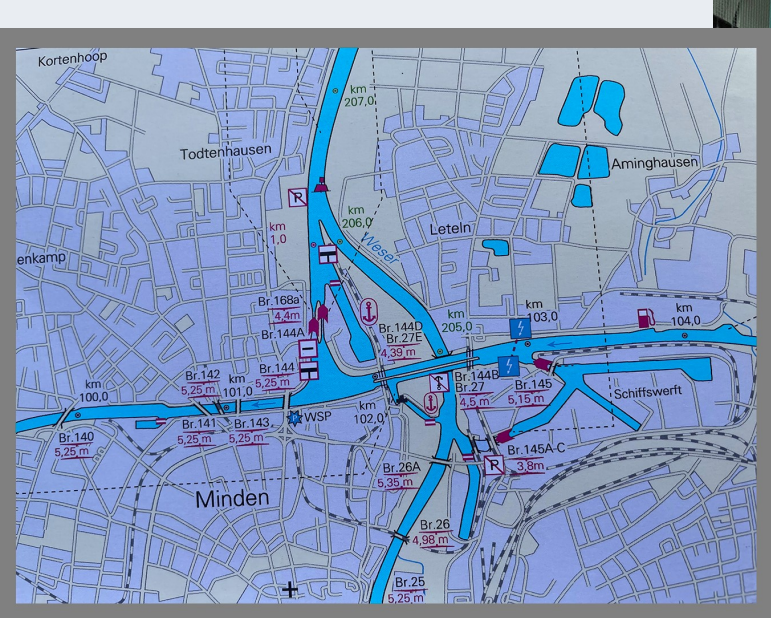
Og nu måtte vi jo også sejle ud af slusen, så vi måtte blot tage imod regn og torden!

Dernæst måtte hynder smides ned og mens Mogens samlede instrumenter sammen på flybridgen, overtog jeg styringen i cockpittet. Naturligvis tændte jeg straks for vinduesviskerne.... Men hov, hvad skete der lige der, bagbords vinduesvisker (den vigtigste), den gav simpelthen op! Regnen stod ned i tykke, hvide tove, der vanskeliggjorde udsyn. Pyh, det var en anderledes opgave, og det gjaldt om, at blive ved med at kunne se den lille motorbåd og Binnen skibet foran. Det gik!

Vi sejler med og mod mange Binnenschiffe her i *Weser*, og midt i den voldsomme regnbyge, kom en modsejlende Binnenschiff. Ok, intet problem, vi har styr på det... troede vi. Indtil vi fik 'en opsang' på VHF radioen fra Binnen skibet: '*Dänisches Motorboot sehen Sie nicht das blaue Flag??*' efterfulgt af nogle ikke helt så positive kommentarer!

Da skibet kom tættere på kunne vi se årsagen til 'opsangen' han havde et blå flag på styrbords side af styrehuset. Og det vidste vi godt hvad betød, nemlig at han ønskede at sejle til bagbord for os! ... at han sejlede modsat normal sejlrkning. Vi skyndte os helt ind til bredden og lå stille, det var det bedste vi kunne gøre for at give ham plads.

Dagen sluttede heldigvis med hygge, en frisk brise og sol i *Nienburg* efter ca. 60 kilometers sejlads.

Selber Schleuse...

Efter en smuk aften og overnatning direkte på *Weser* ved den lille by *Hoya* kommer vi til den sidste sluse inden *Bremen*. *Weserschleuse*, der er delt i to sluser, en klein Schleuse for sportboote op til 4 m bredde og den anden til al øvrig trafik.

Jamen, vi er 3,77 m bred så vi kalder *Weserschleuse*, *klein Schleuse*, og bliver informeret om, at den sluse skal vi bare klare selv. Fint, fint, det finder vi ud. Den er smal og ikke så lang, og straks vi er inde, kommer yderligere en motorbåd og vi rykker selvfølgelig frem i bassinet så de kan komme med, og en lille gummibåd med 4 personer og motor, lægger sig op på siden af os.

'*Den sorte knap*' aktiveres og straks starter en infernalsk hyletone... displayet på kajen blinker rødt vi er i '*farezonen*'. Gætter på vi er for langt fremme i slusen. Porten er nemlig en svingport, der kræver plads. Begge motorbåde forhales, og processen sættes i gang igen.. med endnu en hyletone som resultat.

Sluttelig bliver vi sluset. Alt godt, sluseporten begynder at åbne sig, og vi venter pænt på at lyset bliver grønt, inden vi påbegynder udsejling af slusen. Men det havde den lille gummibåd bestemt ikke tid til at vente på. Så fik vi atter hyletonen! Men de fortsatte, og da de var vel ude, stoppede hyletonen.

Den sluse var en ægte '*hyler*'!

Wilhelm-Kaisen-Brücke 3,77 m

Javel, den bro **SKAL** vi altså under, ellers ! Alt, der kan lægges ned, lægges ned, og vi mener, vi er 3,67 m høj! Det var med yderste forsigtighed og opmærksomhed, at vi stille gled hen imod broen. Det det blev heldigvis ikke nødvendigt, at jeg råbte STOP fra min udsigtspost.

Og heldet var yderligere med os. Ved *Yachthafen Bremen Motorsportbootverein*, inde midt i *Bremen*, der har en bro med plads til blot 12 både, fik vi øjenkontakt med *Hafenmeister*. For os at se, var alle pladser besat. Men straks hægtede han en kæde af for en ikke helt normal gæsteplads. Vi blev mødt af flere venlige, hjælpsomme hænder og masser af nyttig og god information om *Bremen*.

Bare til info: I gåafstand fra havnen ligger der en velassorteret butik, der sælger alverdens søkort. Og det havde vi brug for. Vi har nemlig en kasse med søkort, som '*valgte*' at blive hjemme i *Kerteminde*!

Butikken hedder *Seekarte Kapitän August Dammeier*, og adressen er *Korffsdeich 3, 28217 Bremen*. De sender vist også.

Turist i Bremen

Det blev til en forfriskende 6 km travetur rundt i *Bremen Altstadt*, i *Schnoor* området og langs *Weser Promenaden*.

Byens torv er omkranset af smukke gamle majestætiske bygninger, bl.a. *Rådhuset* fra 1405 og *Sct. Petri Domkirken*, der er mere end 1200 år gammel. Den er bestemt et besøg værd, og husk at finde ned i krypten længst fremme i kirken. Her er indrettet et stille rum, hvor sjæl og krop kan finde hvile for en stund.

Nej, nej, nej, nu må jeg ikke glemme '*Die Bremer Stadtmusikanten*' skulpturen, som fandtes i flere udgaver. Den mest kendte står på torvet på vestsiden af rådhuset. Den er udført i bronze i 1951 af *Gerhard Marcus*. Var den svær at finde?

Nej, forsamlingen af børn og voksne, der storsmilende stod og blev fotograferet ved skulpturen viste vej. Ved siden af fandtes et brønddæksel med plads til at smide mønter i. Her lå små børn og fodrede brønden med mønter og fik til gengæld stadsmusikanternes dyreløde som tak!

Stadsmusikanterne fra *Bremen* er *Brdr. Grimms* eventyr om fire dyr: et æsel, en hund, en kat og en hane, som stikker af hjemmefra for at undgå at blive slagtet. I stedet vil de være stadsmusikanter i *Bremen*.

Bremens ældste kvarter - *Schnoor* - er et skønt område at slentre rundt i. Det er nærmest en labyrint af små, smalle stræder og høje huse fra det 15. og 16. århundrede. Her finder vi små, spændende butikker, gallerier, restauranter, beergartens og arbejdende kunstnere. Øjne og mave fristes. Et utrolig charmerende område.

Midt i det hele ligger *Böttcherstrasse*, og inde i dette lille stræde, højt oppe mellem tårnene på to tidligere lagerhuse, finder vi '*Das Glockenspiel in der Bremer Böttcherstrasse*'. Der spilles kun tre gange om dagen, og vi kom tilfældigt forbi kl. 12 og nød klokkespillet.

Det ganske særlige ved dette klokkespil er, at de 30 hvide klokker er lavet af *Meissener* porcelæn, og udsender en utrolig sprød og fin klang.

Samtidig med klokkespillet åbner et vindue sig og et figur spil drejer rundt og viser et maritimt tema med 10 forskellige historiske oplevelser/opdagelser.

Det var en meget fin oplevelse både at se og høre. Og så trængte vi til tapas på *Aioli Tapas Bar*, og det kan også godt anbefales og var en meget smagfuld oplevelse.

Slentreturen hjem gik langs *Weser Promenaden*, hvor vi kunne holde øje med sejlads og tidevand.

Hos de lokale havnefolk fik vi gode råd om strøm og tidevand og marina i *Bremerhafen*. Man er simpelthen så hjælpsom og imødekommende og deler villigt ud af viden og erfaring.

Bremerhaven - Tidevand

Vækkeuret var sat til kl. 5.00, så var der tid til morgenkaffe, inden højvande og udadgående strøm hjalp os godt til *Bremerhaven*. Nemt at finde ud af højvande og lavvande i *Bremerhaven* og øvrige steder i den opdaterede tidevandstabel i vores kortbog.

I *Bremerhaven* slusede vi ind i *Neuer Hafen* og blev overrasket over en stor lidt tam marina omgivet af højhuse. Men i den fjerneste ende af marinaen op imod byen, var der et hurlumhej af tivoli lignende halløj incl. musik.

Vi blev noget fascineret af nogle arkitektonisk anderledes, spændende bygninger, som viste sig bl.a. at indeholde indkøbscentre med butikker af enhver ønskelig art.

Og vi kom i kontakt med en ældre lokal, meget erfaren sejler. Snakken gik om *Kerteminde*, for han havde nemlig haft en *Folkebåd*, som jo blev produceret i *Kerteminde*. Og han blev helt vemdigt, da vi måtte fortælle, at *Folkebådcentralen* er lukket for flere år siden.

Han gav sig også rigtig god tid til at øse af sin store erfaring med at sejle ud i *Vadehavet* fra *Bremerhaven*. Hans påstand var, at dette område, hvor *Elben*, *Weser*, og *Jade*, hver især løber ud og 'blander' sig, er et af de sværeste områder med tidevand i hele verden.

Han forklarede, at de tre floder ved udadgående strøm og med vind fra nordvest kan skabe de farligste bølger... derudover var det ham magtpåliggende, at vi **IKKE** sejlede ind over *Norder Gründe*, et stort område, hvor vanddybden pludselig falder drastisk helt ned til 0,5 m. Her kan skabes de værste og farligste bølger.

Han var meget påvirket af, at have mistet en god ven og dennes to sønner, på *Norder Gründe*.

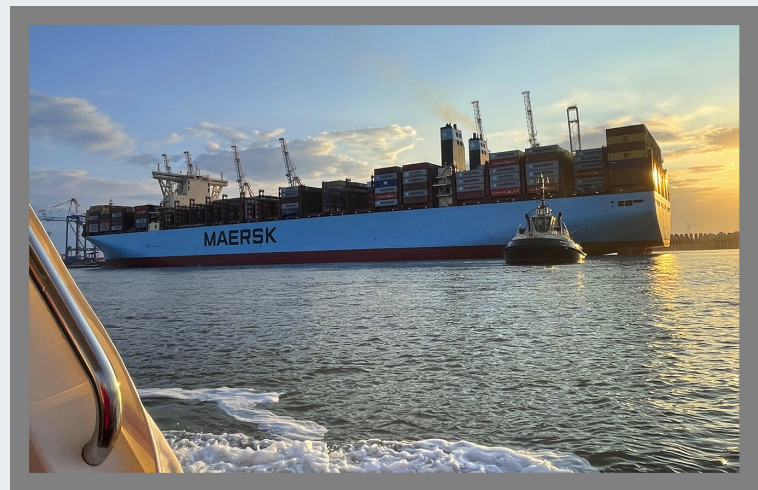
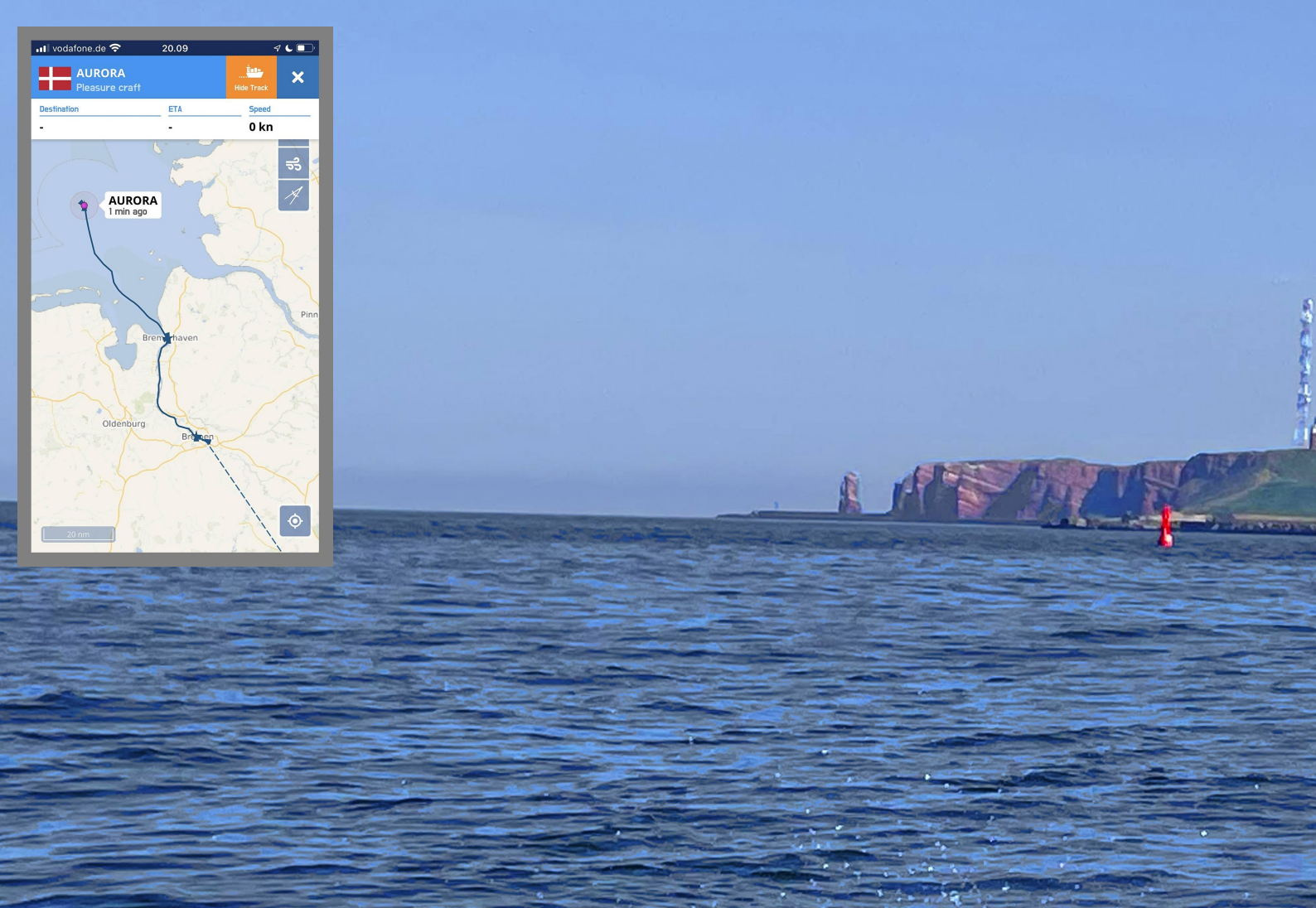
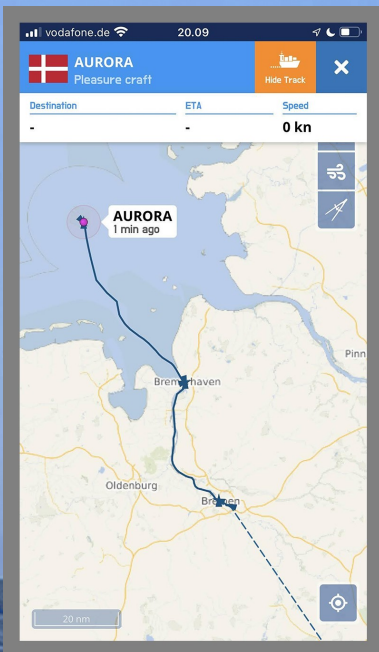
'Så sejl ikke ud i nordvestlig vind og ikke i mere vindstyrke end 4 m/s. Og sørg for at være ude ved Fyrtårnet 'Alte Weser' inden lavvande der'.

Og så sluttede han af med at fortælle, at det var fantastisk at sejle til Helgoland i godt vejr, og endelig 'keine Angst, aber Respekt'

Så var vi vist klædt på.

Aurora er pilotbåd for Mærsk på vej ud i
Vadehavet 😂

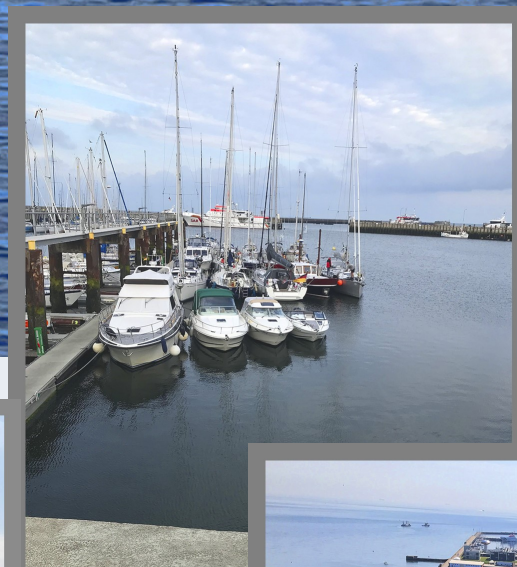
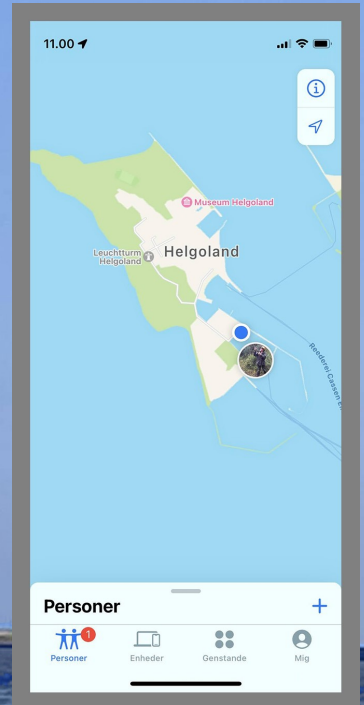
Helgoland

Med *keine Angst, aber Respekt* (og for mit vedkommende lidt sommerfugle i maven) sejlede vi ud i *Vadehavet* kl. 6.15 i det smukkeste morgen solskinsvejr og ringe vind. Mogens havde lagt ruten ind på det elektroniske kort og jeg fulgte med på papir kortet. Derudover var det bare at følge det store Mærsk Containerskib fra *København*, som også skulle ud gennem vadehavet, og selvfølgelig alle sømærkerne undervejs. Og naturligvis huske at krydse de store farvands ruter vinkelret! Der var rigtig mange store skibe undervejs i både den ene og anden retning.

'Der dukker af disen min fædrene jord' fristedes jeg til at synge, men jeg sang *'der dukker af disen mit Helgolands mål'*

Helgoland ligger 70 kilometer nordvest for *Elbens* udmundning i *Nordsøen*. Er blot 1,7 km² stor og har 1472 indbyggere. Og tænk, *Helgoland* har hørt til *Danmark* indtil *Napoleonskrigenene* i 1807!

Mærsk fortsatte nordvest på, vi holdt kursen nord på, mod *Helgoland* og efter godt 3 timer dukkede klippeøen op i horisonten. Det var et mageløst syn. Formiddags solen skinnede på de røde klipper, der så helt eventyragtige ud.

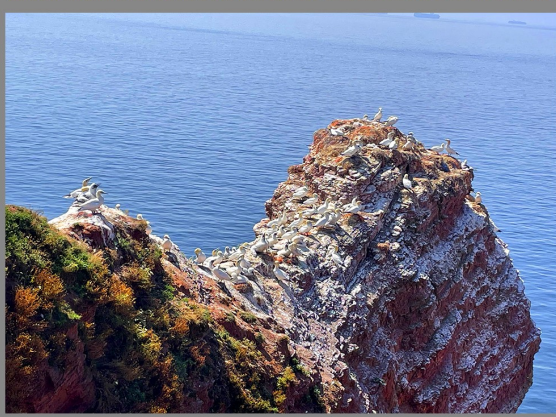
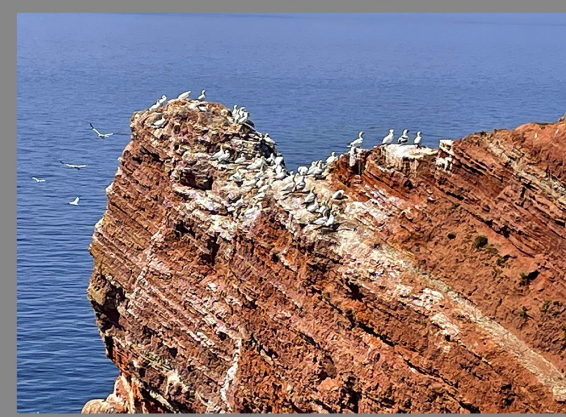
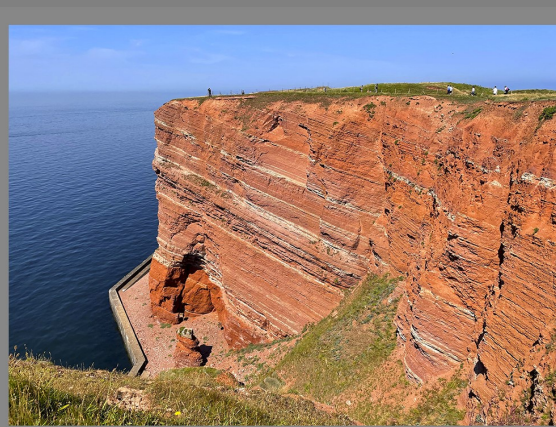
Vi tankede diesel til € 1,56 inden vi efter lidt søgen var umådelig heldige. Vi spottede to både, der løsnede tove, og så holdt vi os til. Vi fik den fineste plads, langskibs, ved broen. Nemt for os at komme i land med Nino og os selv. Det varede ikke længe inden der lå 3 motorbåde uden på os. Så må vi jo være landgangsbro... det er prisen for at ligge inderst. Men det gør vi gerne. Det er ikke usædvanligt at der ligger 5-6 både uden på hinanden her på *Helgoland*.

Vi travede 200 trin op til øens højland til en smuk, lang tur rundt på klippeøens top. Unik natur, imponerende, klipper, flotte udsigter og masser af suler, endda en del med unger iklædt de fineste dun.

Vi blev beriget med sol og 30 gr. C, og det var en tørstig hund og et par tørstige mennesker, der returnerede til Aurora. Nino fik et par afkølede svømmeture og iskoldt vand i sin skål og vi satte os på badebroen, stak tærne i det kølige forfriskende vand og hældte vand 'indenbords'.

Helgoland - et ønske mål blev nået! Endnu en dag blev vi beriget med oplevelser.

Nordfeldt, Eider 2022
 Breite: 54° 20' N, Länge: 9° 08' E

Juli		Tag		August	
HW-Zeit	NW-Zeit			HW-Zeit	NW-Zeit
17:23	0:23	1 Mo	11:23	0:03	14:45
18:05	0:58	2 Di	12:30	1:30	14:04
18:37	1:30	3 Mi	13:33	2:49	13:11
19:13	2:00	4 Do	14:07	3:58	12:16
19:52	2:32	5 Fr	14:44	5:04	11:20
20:34	3:11	6 Sa	15:22	6:08	10:23
21:19	3:50	7 So	16:01	7:10	9:25
22:12	4:29	8 Mo	16:40	8:10	8:26
23:10	5:18	9 Di	17:20	9:08	7:26
24:12	6:08	10 Mi	18:01	10:03	6:25
25:18	7:01	11 Do	18:43	11:03	5:23
26:28	7:56	12 Fr	19:27	12:03	4:20
27:42	8:54	13 Sa	20:13	13:03	3:16
28:59	9:55	14 So	21:01	14:03	2:11
30:20	1:00	15 Mo	21:51	15:03	1:05
31:44	1:08	16 Di	22:43	16:03	0:00
33:11	1:19	17 Mi	23:37	17:03	11:59
34:41	1:32	18 Do	0:33	18:03	10:56
36:14	1:47	19 Fr	1:32	19:03	9:52
37:50	2:04	20 Sa	2:33	20:03	8:47
39:19	2:23	21 So	3:36	21:03	7:41
40:51	2:44	22 Mo	4:40	22:03	6:34
42:26	3:07	23 Di	5:46	23:03	5:26
43:64	3:32	24 Mi	6:53	24:03	4:17
44:55	4:00	25 Do	8:01	25:03	3:07
46:29	4:30	26 Fr	9:10	26:03	1:56
47:56	5:02	27 Sa	10:20	27:03	0:45
49:17	5:36	28 So	11:31	28:03	11:34
50:41	6:12	29 Mo	12:43	29:03	10:22
52:08	6:50	30 Di	13:56	30:03	9:09
53:38	7:30	31 Mi	15:10	31:03	7:55

Helgoland til Tönning

Overskyet og vindstyrke 5-8 m/s var det bedste vi kunne få til turen over til *Tönning*.

Det blev en lidt rullende tur med vind ind fra styrbords side på den lange tur fra *Helgoland* til *Eidersperrværket* med 14-15 knob de første to timer.

Vi var forberedte, så alle løsdeler var stuvet godt væk under dyner, puder, tæpper osv. og der var lagt puder ind over porcelæn i skabene...skibet var gjort sejlklat! I hvert fald i vores optik.

Så nåede vi sømærket *Eider Kosten*, der markerede indsejling til ruten gennem Vadehavet ind til *Eidersperrværket*. Det blev en lang og energikrævende tur. Det overskyede vejr sammen med regnvejr vanskeliggjorde udsynet efter den næste kost og den næste kost osv. Ja, ja, det elektroniske søkort viser jo hvor vi er, meeen vi er nu så gammeldags/forsigtige, at vi gerne vil kunne 'hakke' kostene af på papir søkortet, så vi i 'real life' ved, hvor vi er!

Sluseporten i *Eidersperrværket* gik op, en udadgående båd forlod slusen. Ind i slusen med os, trods vi havde planlagt at ligge lidt uden for slusen, så vi ville få god medstrøms ind til *Tönning*. Alt gik fint, der var masser af vand og masser af strøm, der hjalp os godt på vej.

Heldige var vi, at vi fik en plads i *Tönning* ved den ikke så lange flydebro. Så ingen bekymringer om faldende vandstand. Den eneste udfordring: Skibshunden Nino skulle jo i land og besøge.... Det betød, at hunden (16 kg) måtte på Mogens' skulder med forpoterne og Mogens have et godt greb om kroppen, og så måtte de to klatre ad den stejle stige op til kajen. Det var værst ved lavvandet dagen efter, uh, det var vist 3-4 meter op ad den stejle stige... det behøver vi ikke opleve mere. Det gik godt, hunden var rolig og jeg stod nede på flydebroen og dirigerede verbalt Mogens' fødder og støttede ben og ryg, når jeg kunne nå!

Op og ned med Nino på skulderen 🐶

Så er den frokost fixet 😊

Og så blev det regnvejr, silende dansk sommerregn... det var helt OK og velkomment, for vi trængte til at få skyllet saltvand af ruder og dæk...

Vi er nået til d. 1. august. Vi forlod *Kerteminde* d. 22. april.. sikke meget vi har oplevet... det giver for os masser af livsnydelse at rejse ombord på *Aurora!*

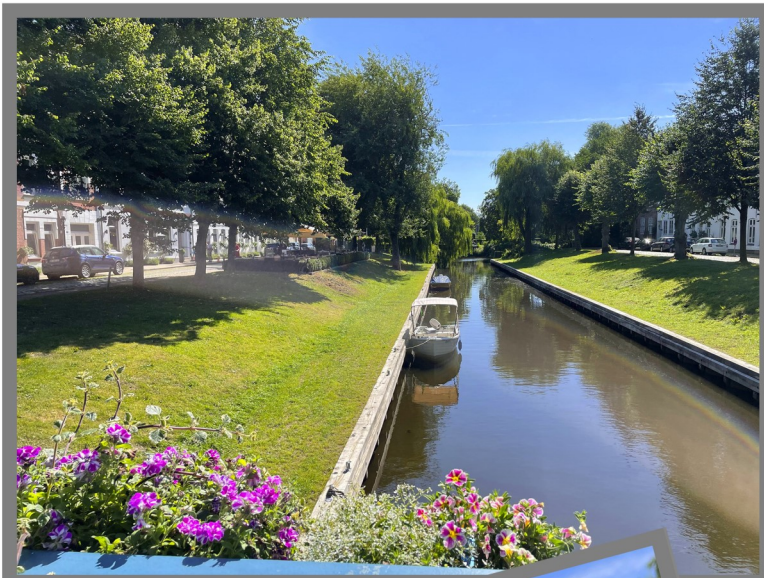
Aftenhygge i '*Alte Werft*' et autentisk, enkelt spisested i et gammelt træ skibsværft. Her var god stemning, godt miljø, udmærket mad og en gratis '*Bitter*' på Værftets regning (da de glemte at komme med vore drikkevarer).

Inden afgang fra *Tønning* travede vi en fin tur langs diget til *Eideren...*, så lavt vandet var og så mange fugle, der nød det friske spisekammer og lavede fine fodspor i '*silten*'.

Vi var nemlig nødt til at vente på begyndende højvande, inden vi sejlede ud af *Tønning*. Mange både står på bunden ved lavvande, inklusive en stor motorbåd vi havde fulgtes med fra Helgoland. Han var ikke heldig at få plads ved flydebroen. Så ved lavvande lå han på bunden og krængede.

Vi opdagede også et fint torv i *Tønning*. Her kunne vi handle rigtig meget spiseligt, grøntsager, slagtervarer, tøj osv. Vores frokost kom dog til at bestå af en kæmpe isanretning!

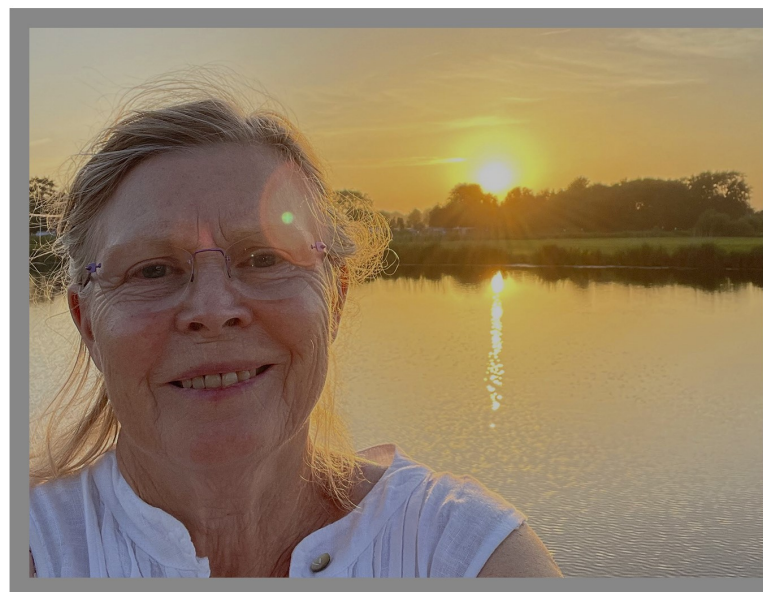
Vel hjemme igen, var det faktisk endnu mere lavvande og det betød en særdeles lang nedstigning for Mogens og Nino, uh, altså, ikke mere af den slags!

Friederichsstadt

Efter en times nem sejlads fra *Tönning* nåede vi slusen ind til *Friederichsstadt* som villigt slusede os ind i inderhavnen, der er tidevands fri. Som ved tidligere besøg fik vi en fin plads ved lystbådehavens bro.

Smukke, charmerende *Friederichsstadt* centrum med skønne bygninger, huse med roser foran, alt sammen omgivet af fine kanaler med mange gamle stenbroer, ja, denne by besøger vi også gerne igen, ligesom for år tilbage. Solen skinnede og en frokost med udsigt til kanaler med turistbåde, pedalbåde, paddleboards, robåde og andet sejlende, og naturligvis til byen torv med de gamle smukke bygninger, ja det var en rigtig dejlig oplevelse.

Ejderen

Vi fortsætter turen på den idylliske *Ejder* flod. Den snor og bugter sig og varierer i bredde fra 180 m til 300 m og endnu bredere ved *Eidersperrværket*. Vanddybden varierer ligeledes, i nogle sving er der op til 15 meters dybde, andre steder blot 1,3 meter.

Solen glitrer i flodvandet som tusinder af diamanter... får og køer går sindigt rundt og gnasker det lækre, grønne græs i sig, eller står med fødderne (benene) godt i vand. Måske som forberedelse til en fod/neglebehandling.

Her er små gummibåde med håbefulde lystfiskere. Inde på bredderne har mange andre lystfiskere slået lejr og sat fiskestænger op i holdere, mens der ventes på bid, henslængt i en campingstol. Livet nydes.

Om aftenen høres køer, der brøler, og får der bræger tilbage til lammenes sprøde klynkende kalder.

Ejderen er ca. 180 km lang, den udspringer sydvest for *Kiel* og snor sig gennem landskabet til den udmunder i *Nordsøen* ved *Eidersperrværket* (*Ejderdæmningen*). Vores tur på *Ejderen* bliver ca. 80-90 km inden vi sejler ud i *Kielerkanalen*.

Ejderen var det danske riges sydgrænse i en del år, men *Danmark* tabte krigen i 1864. Så nu kan vi ikke længere påberåbe os ...*Danmark indtil Ejderen*. Pyt, vi kan heldigvis alle nyde *Ejderen*, ligegyldigt, hvem den tilhører.

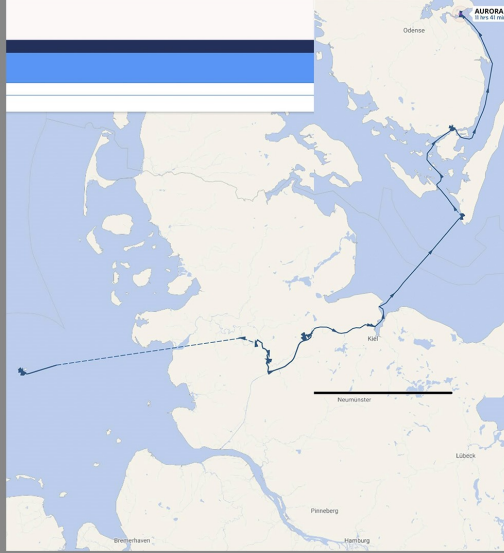
Slusen og klapbroen ved Lexfähre

Sol 28-30 gr... *Lexfähre Marina*, et lille forfriskende dyp i *Ejderen* efterfulgt af en bruse tur på badebroen. Varmt, varmt og endnu en fantastisk smuk sommeraften og solnedgang.

Giselau slusen

Solblankt vand, let brise, skønne udsigter. Grønne græsklædte enge, *Ejderens* bredder beklædt med siv/tækkerør. Vi ser masser af fugle, ænder, hejrer, køer og ... vindmøller.

Vi er på den sidste lille bid af *Ejderen* og efter *Giselau* slusen og klapbroen bliver den til *Giselau Kanalen* og vupti, så glider vi ud i *Kielerkanalen*. (*Nord Ost Seekanal*).

Kielerkanalen

Ved *Giselau* slusen betalte vi 8 € for at sejle på *Kielerkanalen*. Den er 98 km lang og forbinder *Østersøen* ved *Kiel/Holtenau* med *Nordsøen* ved *Brunsbüttel*. Vi 'står på' ved ca. 41 km, og skal tælle opad. Nu er det bare lige ud, næsten da. Og sammen med andre sejlere stiler vi mod *Kiel* og slusen der.

Men inden da, så lægger vi til i *Rendsburg* for natten. Her er også drønende varmt, mere en 30 gr. Vi dypper og skyller...alle 3! Sidst på eftermiddagen vover vi os op i den sommervarme by på en lille travetur. Vi har været her før, og byen er stadig hyggelig og charmerende, og indbød til kolde drikkevarer på et af byens små torve.

Regnvej

Natten igennem faldt temperaturen til ca. 18 gr. og en mild sommerregn friskede os alle op.

Så iført lange bukser og trøjer satte vi i overskyet vejr d. 5. august kursen mod den store sluse i *Kiel/Holtenau*.

Men hvad er det? Er det ikke? Jo vist. Det var *'Dannebrog'*, vores smukke kongeskib, der så majestætisk og elegant sejlede imod os og forbi os. Gad vide, om det var for at byde os *Velkommen Hjem* efter vores lange rejse?? Nå... en dejlig oplevelse var det, og vi blev da helt rørt over mødet.

Fremme ved slusen, var der en del ventetid, ellers blev båden sluset før fritidssejlere. Sammen med en del andre lystsejlere cirklede vi rundt og ventede... og da det hvide lys blev tændt, så var vi som en sværm bier... nu skulle vi alle videre.

Kl. 14.40 d. 5. august 2022 forlod vi Tyskland efter 3 måneders eventyrlig rejse på tyske floder og kanaler i Aurora.

Drømme blev til virkelighed og minder.

PS: Vi landede i Bagenkop efter en flot tur over Kielerbugten, sol og små hvide skyer, næsten blankt vand og kun en lille brise. Vi valgte at tage hele strækket på én gang grundet vejrudsigten for de kommende dage med en del blæst.

Vores tese er: 'Det skal være sjovt og rart at sejle' - derfor lå vi over i Bagenkop og Svendborg inden vi d. 8. august kl. 13.05 gled ind i vores hjemhavn Kerteminde hvor familien stod på broen og bød Velkommen Hjem.

PPS: Nye drømme er allerede undervejs...

Efterskrift

Auroras Sommertogt 2022

Livsnydelse, drømme, der bliver til virkelighed og dejlige minder. Sådan har vores 3 måneders sejltur på Tysklands floder og kanaler været.

En, ikke inviteret, ikke velkommen gæst havde dog sneget sig med ombord, og er nu flyttet permanent ind hos os. Gæsten havde formentlig invaderet os længe før sommertogtets begyndelse, men slog først til og viste lidt af sit væsen ultimo maj efter en akut behandling på sygehus i Berlin.

Sommertogtet blev herefter adskillige gange afbrudt af rejser tilbage til Danmark til undersøgelser og behandlingstiltag, og sluttelig en operation efter hjemkomsten. Den planlagte rutineoperation for forstørret prostata, blev noget helt uventet og chokerende. Ved en lægesamtale d. 8. september 2022, profilerede *den blinde passager* sig helt tydeligt og afgørende.

Mogens har en aggressiv og uheldelig småcellet kræft, der med udgangspunkt i prostata, har spredt sig. Vi sætter vores håb til iværksat kemoterapi som livsforlængende og dæmpende på udbredelsen.

Den blinde passager er nu kendt, men kan/skal ikke forhindre Livsnyderne i at søge Livsnydelse - Hver dag skal være en god dag - og et 2023 Sommertogt er i støbeskeen.. måske til Paris?...

Drømme... Virkelighed... Minder...

Kerteminde, november 2022

Rita & Mogens Livsnyderne

Minder

www.Livsnyderne.nu